

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 22 / CIF / 4.05.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CIF\22CIF\

Fitxer 22CIF1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Igualtat i Feminisme

Sessió 22, dilluns 4 de maig de 2026

Presidència de la I. Sra. Sabrin Araibi Marachi

Sessió 22 de la CIF

La sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminisme (CIF) s'obre a ****. Presideix Sabrin Araibi Marachi, acompanyada de la vicepresidenta, Ennatu Domingo i Soler, i de la secretària, Lorena Roldán Suárez. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents [Ernesto Carrión Sablich](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Lídia Ferré Ferré](#) i [Jordi Riba Colom](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Laura Martínez Portell](#), [Carme Renedo i Puig](#) i [Ariadna Urroz Segura](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera i Marín](#), [Alba Camps i Roca](#) i [Raquel Sans Guerra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Júlia Calvet Puig](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de la presidenta de la Confederació de Federacions i Associacions de Famílies i Dones del Medi Rural davant la Comissió d'Igualtat i

Feminisme per a informar sobre la situació de la dona al món rural (tram. 357-00797/15).

2. Compareixença d'una representació de la Comissió de la Dona i Empresa de Pimec davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per a presentar l'informe "L'impacte de la distribució dels fons Next Generation en clau de gènere" (tram. 357-01051/15).

3. Proposta de resolució sobre la protecció de la igualtat davant la instrumentalització de congressos islàmics (tram. 250-00962/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 383, 22).

La presidenta

Perfecte, doncs si us sembla ara ja podem començar la comissió, que com que també tenim una compareixença per videoconferència, estàvem acabant de mirar de gestionar-ho. Doncs primer de tot, si algun grup ha de comunicar alguna substitució? (*Veus de fons.*) El Grup Parlamentari de Socialistes?

Elena Díaz Torrevejano

Sí, el company diputat Jordi Riba no podrà assistir avui a la sessió i en la seva substitució ve el diputat Cristòfol Gimeno.

La presidenta

Perfecte, genial. Doncs a l'ordre del dia avui tenim tres punts, dues compareixences i una proposta de resolució.

Compareixença de la presidenta de la Confederació de Federacions i Associacions de Famílies i Dones del Medi Rural per a informar sobre la situació de la dona al món rural

357-00797/15

I començaríem pel primer punt, que és la compareixença de la presidenta de la Confederació de Federacions i Associacions de Famílies i Dones del Medi Rural davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per a informar sobre la situació de la dona

al món rural, que tenim a la seva presidenta, la senyora Carmen Quintanilla Barba. També comentar a tots els grups parlamentaris, que tant tindrem intèrpret perquè cadascú faci la intervenció en la llengua que es senti més còmoda i també perquè la compareixent pugui entendre totes les qüestions que li diguem.

I així que, *dar la bienvenida a la señora Quintanilla Barba i que dispondrá de quince minutos per fer la seva compareixença. Cuando quiera. (Forta remor de veus.)* No es veu? Ah, d'acord. Doncs esperem un moment perquè jo sí que la veig des d'aquí, potser... Ara, perfecte. Doncs no sé si em sent. *¿Me escucha?*

Carmen Quintanilla Barba (Presidenta Nacional de la Confederación de Federaciones y Asociaciones de Familias y Mujeres del Medio Rural, Afammer)

Sí, la escucho presidenta, señoría, pero es que la he escuchado en catalán, me ha sido imposible escucharla en castellano o español, porque no sé porqué, no se me traduce directamente, entonces no la he podido escuchar. Pero bueno, de alguna manera he entendido que me estaba presentando. Por lo tanto, si le parece bien y dentro del horario previsto, empiezo mi intervención, ¿no? ¿Le parece bien?

La presidenta

Sí, exacto, gracias.

Carmen Quintanilla Barba (Presidenta Nacional de la Confederación de Federaciones y Asociaciones de Familias y Mujeres del Medio Rural, Afammer)

En primer lugar, buenas tardes, señoras y señores, diputados y diputadas del Parlamento catalán, señorías. Quiero, en primer lugar, como no puede ser de otra manera, dar las gracias a todos los grupos parlamentarios que tengo constancia de que se ha aprobado por unanimidad mi comparecencia y eso me alegra y, desde luego, me llena de satisfacción de que haya sido un gran acuerdo. Y también, de forma especial quiero dar las gracias a su señoría doña Belén Pajares, porque sé que a través de su iniciativa puedo comparecer ante todos ustedes.

Y, efectivamente, quiero decirles, y así ha sido mi intención, estoy encantada de estar y es un honor para mí comparecer ante ustedes, porque además quiero hablarles de nuestra organización. Hoy, la Confederación Nacional de Federaciones y Asociaciones de Familias y Mujeres del Medio Rural, Afammer, pero esta

organización nació hace cuarenta y cuatro años en territorio español, cuando España empezaba a caminar hacia el estado de derecho, la libertad y la democracia, en el año 1982, y nos convertíamos en la primera organización europea de ámbito internacional creada en un pequeño territorio, como es Castilla-La Mancha, en Ciudad Real, creada por la persona que las habla, por mi persona, en aquel momento, una joven funcionaria de carrera, pero que tenía claro que las mujeres rurales habíamos sido invisibles durante toda nuestra vida, que estábamos empezando a caminar hacia una vertebración del territorio español, que empezábamos a caminar a construir un movimiento asociativo que diera voz a las mujeres rurales.

Y así empezamos a caminar indiscutiblemente en ese gran compromiso de dar voz a millones de mujeres rurales de todo el territorio español que no estaban escuchadas. Hoy esas mujeres no solamente han roto la invisibilidad, no solamente emprenden, liberan, crean empleo autónomo, están presentes en el territorio rural, sino que forman parte, a través de Afammer, de distintos organismos internacionales en estos momentos, con voz y voto en quince organismos internacionales. Tenemos estatus consultivo en el Consejo Económico y Social de las Naciones Unidas, así como en el Departamento de Información Global de las Naciones Unidas, en la Cumbre Mundial de las Mujeres en Ginebra, en el Movimiento Mundial de Madres en París, y también formamos parte del Consejo Nacional de Participación de la Mujer en España, del Observatorio Estatal contra la Violencia que sufren las mujeres también en España, y también formamos parte del Observatorio de Igualdad de Oportunidades de Radiotelevisión Española, y asimismo, no les quiero cansar más, en distintos organismos internacionales y nacionales.

Así mismo, quiero darles la noticia de que Afammer en Cataluña empezó a caminar en el año 1984. Es decir, fíjense ustedes, fuimos de las comunidades autónomas que primero se implantó nuestra organización. Es verdad que, por distintas circunstancias, lo mismo que Afammer se ha consolidado de norte a sur, de este a oeste, por toda España, y hoy forman parte de nuestra organización 198.563 mujeres rurales asociadas a nuestra organización en todo el territorio español, presidentas en todas las comunidades autónomas.

Y también quiero decirles que es importante decir que ninguna de nosotras...

Fitxer 2

hemos tenido sueldo, ni gastos de representación, ni dietas, vivimos de nuestro trabajo y de nuestra posición en el empleo y en cualquiera de las circunstancias que cada una de nosotras tenemos a nivel personal, pero efectivamente formamos parte de la primera organización europea de ámbito internacional, pero jamás tuvimos sueldo, ni presupuesto para pagar a ninguna presidenta.

Cataluña fue el segundo territorio de España que formó parte de nuestra organización. Hoy forman parte dos territorios importantes. Estamos en Tarragona y estamos en Lleida, y estamos dando los primeros pasos en Barcelona, porque en su momento la presidenta que tuvimos en Barcelona tuvo problemas y indiscutiblemente tuvo que dejar la organización. Pero bueno, yo no descarto que en algún momento tengamos la posibilidad de seguir teniendo presencia de nuestra organización en todo el territorio de Cataluña, porque para nosotras es muy importante seguir hermanando, seguir teniendo el compromiso de la igualdad real, de oportunidades de las mujeres de todo el territorio del Estado español.

Indiscutiblemente quiero darles datos. En España más de 4.800.000 mujeres viven en el medio rural. Mujeres diversas, de distintas edades, trayectorias y aspiraciones, pero con una realidad común, siguen enfrentándose a desigualdades, siguen condicionando su participación, su toma de decisión, su libertad, sus oportunidades y su desarrollo personal y profesional. Ahora bien, hemos conseguido que, a partir de ese gran impulso de la igualdad real de oportunidades, hoy las mujeres rurales, lo he dicho anteriormente, lideran y presentan el gran avance del liderazgo y del emprendimiento de las mujeres de los pueblos de España. Porque quiero decirles algo importante. No habrá futuro en la comunidad internacional, en Europa, en la Europa central, con un gran desfase de desequilibrios territoriales –porque también a ellos las afecta la despoblación–, si no contamos con las mujeres rurales.

Hoy nos enfrentamos todavía a la falta de servicios cercanos, a las dificultades para acceder a la formación y al empleo. En la brecha digital, quiero darles un dato, el ochenta y ocho por ciento de los territorios rurales de Cataluña tienen acceso a

conectividad. Sin embargo, si vamos a pueblos de menos de cuatro mil, entre tres mil y cuatro mil habitantes, o si vamos a pueblos de la alta montaña, ahí todavía tenemos grandes carencias en Cataluña en la conectividad, a la hora de accederse a esa conectividad.

Hoy tenemos todavía también que hablar de las grandes cuidadoras en el medio rural, las mujeres. A lo largo de mi intervención hablaré de la Estrategia europea de los cuidados, que nace después de la pandemia y que esa estrategia europea de los cuidados hay un mandato claro a los países miembros de la Unión Europea para que pongan en marcha esa estrategia europea de los cuidados como yacimiento de empleo, tremendamente importante en el medio rural, pero también como posibilidad de una creación de empleo y sobre todo, de un empleo que no sea precario, como es en estos momentos.

Hoy todavía tenemos que hablar de una conciliación en el medio rural, que eso no es todavía una opción, sino que es una renuncia diaria de muchas mujeres, que tienen que renunciar a su puesto de trabajo porque no pueden conciliar su vida profesional, familiar y personal, a pesar del Plan Corresponsables, que a lo largo de mi intervención también las diré algunos datos importantes.

Desde luego, hoy tenemos que decir que dos de cada tres personas que abandonan el mundo rural en toda España son mujeres rurales. Mujeres rurales porque el desempleo femenino en España, en el medio rural, es una tragedia, porque somos el segundo país de la Unión Europea con mayor desempleo femenino.

Y cada vez que una mujer se ve obligada a marcharse, algo se rompe en la vida de los pueblos. No podemos permitir que el talento, las ganas, la ilusión y la esperanza se terminen con esas mujeres jóvenes, mejor formadas que nunca, que abandonan el medio rural. ¿Saben ustedes que, en el año 1982, cuando nacimos, las mujeres rurales estudiaban hasta cuarto y reválida o hasta la EGB? ¿Saben ustedes que quien estudiaba en aquel momento era el chico, porque iba a ser ingeniero, porque iba a ser maestro de escuela y porque iba a ser el padre de familia?

Hoy, afortunadamente, a través del feminismo rural, a través de unas organizaciones como la nuestra, hemos conseguido que el treinta y ocho por ciento de las chicas universitarias son rurales. Trece puntos de diferencia entre las chicas y los chicos

rurales universitarios. Eso es un paso hacia adelante y en ese paso tenemos que decir que no podemos consentir que ese talento femenino que hemos formado en las universidades de España se tenga que ir del medio rural porque no tenga la opción de tener un puesto de trabajo.

Por lo tanto, uno de los grandes debates y que voy a decir a lo largo de mi intervención es creación de empleo, creación de emprendimiento, liderazgo de las mujeres en el emprendimiento. Hoy, el cincuenta y seis por ciento de las casas de turismo rural, gracias a que creímos en la formación del turismo rural a principios de los años noventa, están en manos de las mujeres. Esas mujeres rurales, que han diversificado su actividad económica en el medio rural. Esas mujeres que, a través de ese empleo, lideran su propia vida. Esas mujeres que, a través de la gestión de sus propias casas rurales, están indiscutiblemente teniendo libertad para decidir sobre su propia vida y deciden sobre su familia y deciden en el territorio y además hacen asentamiento de población.

Ese es el reto. El reto de que a través de la Estrategia europea de los cuidados. Le voy a dar un dato. Después de la pandemia, 7.700.000 mujeres tuvieron que abandonar su puesto de trabajo en la Unión Europea como consecuencia de los cuidados, porque son las grandes cuidadoras. Estoy hablando del medio rural, 7.700.000 personas porque tuvieron que cuidar a sus enfermos, a sus dependientes, a sus mayores, a sus niños. La Estrategia europea de los cuidados viene a decir que si somos capaces de ponerla en marcha, si somos capaces de tener cuidados asequibles, eficientes y no precarios, y si somos capaces de crear a través de los cuidados de todo tipo, infantiles, personas dependientes, mayores, discapacitados, seremos capaces de crear en toda la Unión Europea 52 millones de puestos de trabajo.

En estos momentos Afammer está liderando un proyecto con la Fundación Mafre, que se llama El Cuida Rural, un programa que estamos dando formación a la carta en los pueblos de España para que esas mujeres, después de esa formación, puedan habilitar su puesto de trabajo y puedan ser contratadas a través de cualquier gestión de los cuidados. Pero voy a darles otro dato importante. En realidad, la situación de las mujeres rurales en España, como en cualquier lugar del mundo, no

es homogénea. Y lo digo porque en estos momentos somos las embajadoras, nos hemos convertido en la embajadora del Decenio Interamericano por los Derechos de las Mujeres y de las Niñas Rurales de las Américas, acordado por la Organización de Estados Americanos 2024-2034 en el decenio. Por eso es importante que les diga, en comunidades autónomas como Cataluña se estima que más de 1 millón de mujeres rurales residen en las zonas rurales de Cataluña, de las cuales más de cuatrocientas diez mil de ellas viven en municipios de menos de cinco mil habitantes.

Detrás de estas cifras, como decía anteriormente, las mujeres catalanas, las mujeres castellanas, las mujeres valencianas, cualquier..., las mujeres alemanas, las mujeres francesas, tienen los mismos obstáculos. Dificultades de acceso a los servicios, empleo limitado y una sobrecarga de cuidados que condiciona su proyecto de vida. La diferencia entre las mujeres alemanas y las mujeres españolas o las mujeres francesas, es que una persona residente en una provincia eminentemente rural tiene que recorrer de media doce kilómetros para llegar a un servicio cercano, eso en España, en todo el territorio del Estado español, a una ludoteca, a un supermercado, a un centro de salud, a una biblioteca, frente a los cuatro kilómetros que recorre una mujer alemana o una mujer francesa.

No estamos hablando de casos aislados, sino de una realidad estructural que exige respuestas coordinadas. Por eso, la comparativa de las mujeres del campo, de las mujeres agrícolas, de las mujeres rurales en Cataluña está realmente reflejada con claridad en un sector clave para nuestra situación de las mujeres rurales, que es la agricultura y la ganadería.

Yo quiero decirles una cosa muy importante para mí. Yo me niego a hablar de la España vaciada. La España vaciada es peyorativa. La España vaciada es populismo. La España vaciada es un discurso que hace que España se vacíe más. Somos la España donante, la España que mantiene la seguridad alimentaria, la España que mantiene nuestro patrimonio histórico y artístico, la España que mantiene nuestra biodiversidad. Vayan ustedes a las costas catalanas, vayan ustedes a esa costa Brava, que yo he estado este fin de semana en Tarragona. Esa biodiversidad, esos pinares, lo mantiene el mundo rural.

No se engañen. Si no estuviéramos en el medio rural, en el mundo rural, tendríamos los problemas que hemos tenido este verano con los incendios forestales. Por lo tanto, es fundamental que digamos que hoy es necesario luchar a favor de esa España donante y, además, en ese papel fundamental están las mujeres. Las mujeres siguen teniendo presencia en nuestro mundo rural y, gracias a ellas, hay futuro en los pueblos del mundo.

Pero quiero darles un dato fundamental. En España, el porcentaje de mujeres al frente de explotaciones agrarias continúa siendo reducido. Saben ustedes que, afortunadamente, a través del movimiento asociativo del feminismo rural, aquel que yo fundé en el año 82 por esos pueblos de Dios, porque, imagínense ustedes, en el año 82 carreteras inescrutables, con un dos caballos, un bocadillo y una Coca-Cola, todavía picoteaban las gallinas por los pueblos de España. Por lo tanto, imagínense ustedes lo que hemos tenido que luchar y que trabajar y que establecer políticas en favor de las mujeres rurales para que hoy, afortunadamente, estemos hablando del liderazgo de las mujeres rurales.

Pero, efectivamente, hoy las mujeres todavía titulares de explotaciones agrarias solamente representan el treinta por ciento de las explotaciones agrarias en España. Y en Cataluña, solo dos de cada diez titulares de explotaciones agrarias catalanas son mujeres. No llegan al tres por ciento en el liderazgo, no solamente de ser titulares de explotaciones agrarias, sino también en las entidades agrarias, en los sindicatos agrarios, solamente representan un tres por ciento.

La presidenta

Disculpe...

Carmen Quintanilla Barba (Presidenta Nacional de la Confederación de Federaciones y Asociaciones de Familias y Mujeres del Medio Rural, Afammer)

Nos tenemos que sumar para la integridad compartida. Saben ustedes que...

La presidenta

Perdone, señora Quintanilla. Bueno, es que se le ha acabado el tiempo. Le dejamos un par de minutos más, pero también para que pueda...

Carmen Quintanilla Barba (Presidenta Nacional de la Confederación de Federaciones y Asociaciones de Familias y Mujeres del Medio Rural, Afammer)

¿Que se me ha terminado el tiempo? Tenía quince minutos, ¿no?

La presidenta

Sí. Y, de hecho, lleva tres minutos y medio más, pero no pasa nada. Le dejamos un par de minutos más para que pueda acabar su comparecencia.

Carmen Quintanilla Barba (Presidenta Nacional de la Confederación de Federaciones y Asociaciones de Familias y Mujeres del Medio Rural, Afammer)

Vale. Bueno, pues simplemente les quiero decir que en España existen acerca de mil seiscientas explotaciones de titularidad compartida en las explotaciones agrarias. Una ley que dio la luz en el año 2011 y que somos un referente en el mundo, porque somos el único país que tiene una ley de titularidad compartida en las explotaciones agrarias. En Cataluña apenas representan cuatro mujeres registradas como titulares.

Y si nos vamos al liderazgo en las cooperativas agrarias, estamos entre un 4,7 por ciento y un 5,7 por ciento. Terminó.

Fitxer 3

Quiero darles en forma de telegrama. Necesitamos hablar de propuestas para la igualdad real de oportunidades de las mujeres rurales. Reclamamos que las leyes, igual que tienen el enfoque de género, tengan el enfoque de la perspectiva rural, sea obligatoria en el diseño, aplicación y evaluación de las políticas públicas, porque si no, no habrá futuro en el mundo rural. Es necesario un pacto entre lo rural y lo urbano.

Proponemos la creación de un observatorio regional de las mujeres rurales. Necesitamos que en todas las comunidades autónomas exista el estatuto de la mujer rural. Proponemos y solicitamos una dotación presupuestaria para iniciativas que están funcionando y que también pueden seguir generando empleo en los pueblos. Necesitamos urgentemente un plan de empleo femenino, rural y marítimo.

Y tengo que felicitar a la directora general, no recuerdo bien cómo se llama, pero esta mañana sí, sí la recuerdo. Miren ustedes, es doña María Dolores Jiménez Soler, que además está desarrollando el programa de desarrollo rural en Cataluña y que, efectivamente, ella ha puesto en marcha un programa de empleo sobre las mujeres de la pesca. Reclamamos que efectivamente la titularidad compartida sea una realidad.

Reclamamos una mayor digitalización y que la digitalización llegue a todos los territorios de España. Queremos seguir apostando por el Plan Corresponsables, con las deficiencias que tiene dependiendo en dónde se aplique, pero desde luego tenemos que hablar que es necesario poner en marcha mayores medidas de conciliación y corresponsabilidad y servicios públicos para las mujeres que trabajan y que desarrollan su vida en el medio rural.

Necesitamos indiscutiblemente luchar contra la violencia de género. Saben ustedes que casi el cuarenta por ciento de las mujeres asesinadas por sus maltratadores eran mujeres de pueblos de menos de quince mil habitantes.

Bueno, hablaríamos de cuidados y envejecimiento, podría hablar de vivienda, de fiscalidad, de tantas deficiencias y tantas apuestas que podemos hacer para que nuestro mundo rural sea un mundo poblado y desde luego vayamos hacia lo que ha dicho la Unión Europea en el Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea. Hoy nos enfrentamos a un reto demográfico basado en tres pilares. Los desequilibrios territoriales entre lo urbano y lo rural, el envejecimiento de la población y la baja de natalidad.

Ahí las mujeres rurales tenemos mucho que decir. No pedimos privilegios, pedimos igualdad, igualdad de oportunidades de acceso y reconocimiento y de futuro en una situación donde, efectivamente, si queremos hablar de futuro, si queremos hablar de justicia social, si queremos hablar de igualdad, hay que contar con las mujeres rurales de los pueblos de Cataluña y de toda la comunidad internacional.

Muchísimas gracias y siento haberme pasado del tiempo.

Gracias.

La presidenta

Muchas gracias a usted por su comparecencia.

També comentava que tallarem un moment la connexió perquè ella ens pugui sentir bé. Des d'informàtica li donaran unes instruccions per tal d'ajustar un tema de la videotrucada. Comentava que... Mira, potser ja l'hi estan dient. Perfecte. Doncs tallem un moment, seran trenta segons, per tal de poder configurar el xat.

(Pausa llarga.)

La presidenta

D'acord, doncs en principi ja està arreglat el tema de l'intèrpret. Doncs ara començaríem pel torn de paraula dels grups parlamentaris i té la paraula el Grup Parlamentari proponent, el Partit Popular, i té la paraula la seva portaveu, la seva diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Gracias, señora presidenta. Espero que se solucionen, doña Carmen Quintanilla, los problemas de conexión. Creo que se replica la voz. Me espero. *(Pausa.)* Carmen, me parece que tienes que silenciar tu micro.

(Forta remor de veus. Pausa llarga.)

La presidenta

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.) I té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas, que és el grup parlamentari que ha demanat la compareixença, del Grup Parlamentari del PP.

M. Belén Pajares Ribas

Buenos días, señora presidenta. Pienso que, con lo fácil que hubiera sido que todas hubiéramos hablado en español, pero bueno, da igual, solventados los problemas logísticos, vamos a entrar en materia.

Muchas gracias, querida Carmen, por tu comparecencia y tus explicaciones, que son fruto de la experiencia, de trabajo mucho, además, tengo que decir, y tu dedicación

a las mujeres rurales. Esta comparecencia, y tengo que decir que después del saludo voy a pasar al usted porque es lo propio, fue a propuesta del Grupo Popular, pero también tengo que decir, como usted ha dicho, que el resto de grupos de esta comisión nos dieron apoyo, por lo tanto, les agradecemos su voto favorable.

También me gustaría resaltar que es la primera comparecencia en esta comisión sobre mujer rural y quiero decirlo, además, Afammer es una entidad reconocida a nivel español y también su aportación a este mundo a nivel casi diría que internacional, porque nos ha...

Fitxer 4

Representado en muchísimas organizaciones y estamentos a nivel internacional. Y la mujer rural, es cierto que a veces..., y el mundo rural en general, creo, que pasa desapercibida y es casi invisible.

Como no tendré mucho tiempo, sí que quiero hacer tres apuntes, hacerle tres preguntas que, en cierta medida, usted ya nos ha contestado. Uno es la de la titularidad compartida en las explotaciones agrarias, una ley del año 2011 de la cual fue ponente, y que además defendió en Europa. Es una figura cuyo objetivo es reconocer las mujeres en el ámbito legal, económico y social, y el propio Departamento de Agricultura en Cataluña reconoce la escasa eficacia de las medidas de promoción de la titularidad compartida. Los datos, los números hablan por sí solos. Por tanto, entendemos que existe una brecha importante entre la voluntad y la realidad, y que se debería reducir con medidas de fomento y promoción. Preguntarle cuáles considera que se deberían aplicar para que sea un modelo de éxito.

Otro tema es el de la despoblación. Por supuesto, tomo nota de que la España vaciada o la Cataluña vaciada son términos peyorativos e intentaremos no usarlos nunca más, que es un tema que nos preocupa y del cual además hablamos muy a menudo, pero es que sin servicios básicos de proximidad, lo que se acaba haciendo es expulsar a las personas del mundo rural y sin empleo también. Y estamos hablando no solo de agricultura o ganadería. Estamos hablando de un sector económico muy importante como es la restauración, el turismo rural, la

transformación final del producto agrícola, y creo que además las mujeres podrían aportar, por supuesto, toda su experiencia y toda su dedicación.

Entonces, solo ya para acabar, el tema del Estatuto Rural de la Mujer. Algunas comunidades autónomas ya lo tienen aprobado. Usted nos ha hablado de él. ¿Cuál es su valoración y cuáles son las conclusiones que deberíamos tener en cuenta si desde este Parlamento se impulsara una medida de este tipo?

Muchísimas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la seva portaveu, la diputada Ariadna Urroz Segura.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, presidenta. En primer lloc, des de Junts per Catalunya agrair a Afammer la compareixença d'avui i, si ho hem entès bé, per la feina que fan a Catalunya des de l'any 1984. Agafant una mica el guant del que deia la mateixa compareixent, la senyora Quintanilla, nosaltres entenem que la situació en el món rural i les dones, el seu paper no és homogeni a tot arreu i, per tant, també entenem que no és homogeni a tot Espanya.

I ja d'entrada sí que des de Junts per Catalunya volíem posar en valor que ens hagués agradat que poguéssim tenir aquesta visió més concreta del teixit agrícola i ramader català, d'aquest quilòmetre zero i amb accent català que tenim aquí al país i no una visió potser una mica generalista de la situació amb mirada espanyola.

I dit això, sí que m'agradaria adreçar-li diverses qüestions a la compareixent perquè, evidentment, coincidim en la necessitat de visibilitzar la dona en el món rural i creiem que és imprescindible aquest empoderament femení per treballar també per revertir aquest desequilibri territorial que tenim a Catalunya. I en aquest sentit li volia preguntar quines accions concretes duen a terme des d'Afammer perquè les dones en el món rural no deixin els seus pobles. Si no m'equivoco, ens ha semblat entendre que dèieu que a Catalunya hi havia un percentatge més baix que a la resta de l'estat espanyol, si això poden confirmar-ho.

També comentar-li que des d'aquí al Parlament de Catalunya el passat mes de setembre, si no m'equivoco, es va aprovar la llei dels municipis rurals. També preguntar-li si aquesta normativa que hem aprovat aquí a Catalunya hi ha altres territoris de l'Estat espanyol que també la tinguin o en tinguin alguna de similar.

Em sumo a la pregunta que feia la companya del Partit Popular sobre si pot aprofundir en el tema de l'Estatut de la Dona Rural que també s'hi ha referit. I també en un moment de la intervenció feia referència a la importància de les cures. Des de Junts per Catalunya també en som molt conscients d'aquesta mirada, que és imprescindible legitimar i prestigiar les cures, que moltes dones d'aquest país s'hi han dedicat. I feia referència a vostè a l'Estratègia europea en matèria de cures. Jo també li volia preguntar si té temps a la rèplica de poder abordar aquest aspecte.

I també l'àmbit de la maternitat i el món rural. Si també és alguna de les carpetes que vostès treballen des d'Afammer. Si ens ho podrien explicar, si tenen també aquesta mirada posada en aquest moment tan important com és la maternitat en la vida d'una dona i com impacta això després en aquesta visió del medi rural. Com impacta després en les seves perspectives laborals i d'ocupació, que també en feien referència.

I per últim també en matèria de... I sé que faig moltes preguntes, però en matèria de quotes de direcció en cooperatives, per exemple. Si vostès des d'Afammer també tenen una política concreta i si estan treballant justament per intentar potenciar que hi hagi més dones també en els òrgans de direcció, com pot ser, com deia, de cooperatives.

I una mica ho deixo aquí perquè ja em queda poc temps però sobretot això, aprofundir en aquesta mirada catalana que des de Junts per Catalunya ens interessa molt del que han explicat, però justament això, parlant amb aquesta mirada de Catalunya, en la realitat del nostre país i també de la importància de visibilitzar les dones en el món rural.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies per la compareixença d'avui perquè, com deien les companyes, és molt important visibilitzar les dones al món rural, el paper que han tingut històric, al present i, evidentment, al futur n'estem convençudes que passa per aquestes dones. En feia en referència a la companya de Junts també una mica, a l'àmbit català.

També volia posar en valor l'Agenda Rural que conjuntament amb l'Estatut del Municipi Rural doncs no sé si ho coneix, però ha sigut un procés de participació ciutadana amb mirada feminista transversal, és a dir, no hi ha un àmbit específic, però sí que totes les polítiques o totes les accions que defineix tenen aquesta mirada i nosaltres ho posem molt en valor perquè han participat entitats, associacions, persones i han pogut decidir quin és el futur de la ruralitat del nostre país.

Per tant, volia posar en valor aquesta agenda rural, que també contempla moltes accions amb relació a les cures que comentava vostè. També m'agradaria posar en valor les entitats que tenim a Catalunya, que segurament ja hi tenen relació, que és Dones del Món Rural i també Ramaderes de Catalunya, entre moltes altres, que també lluiten per visibilitzar i reivindicar el paper de les dones al món rural.

I, efectivament, la ruralitat incideix directament en les persones des del punt de vista interseccional. I vostè ho deia, no totes les dones al món rural són iguals, sinó que hi ha diferents eixos de discriminació que ens travessen, i ens fan en alguns casos molt més vulnerables. I és evident que la desigualtat territorial o la falta d'equilibri o la injustícia territorial també ens travessa com a dones.

Alguns exemples, en termes de mobilitat. Vostè ho ha comentat, la mobilitat és un tema central i també transversal per assegurar la justícia i la igualtat. Una cosa tan simple com per exemple els serveis d'atenció domiciliària, també referint-me a cures. Com incrementa el cost el fet que les distàncies per poder accedir a les llars siguin tan grans i com això impacta en la igualtat d'oportunitats.

Altres qüestions. La violència masclista. Des d'Esquerra Republicana nosaltres en l'anterior legislatura ja vam fer un pla per obrir molts Serveis d'Intervenció Especialitzada arreu del país, perquè hi havia casos en què hi havia d'haver uns desplaçaments de fins a seixanta, setanta quilòmetres per poder accedir al servei. Per tant això també ho hem treballat i ara estan desplegant-se alguns SIEs més. També tenim en compte l'aïllament. Molta de la ruralitat no hi ha nuclis i el que tenim són moltes cases disseminades. Com impacta això en la violència també que pateixen les dones en la violència masclista.

I no m'agradaria només centrar-me en això, perquè parlàvem de la Catalunya buida que és un discurs en negatiu, estic completament d'acord, però també m'agradaria per tant acabar amb una cosa positiva i és que les ruralitats també ens poden ensenyar moltíssimes coses. També són referents de moltíssimes coses precisament perquè en molts casos hem tingut problemes per accedir a recursos dignes, ens hem hagut d'espavilar, som innovadores, som transgressores i som referents de moltíssimes coses. Per exemple amb tot el que fa referència a les xarxes comunitàries de cures, que ja s'estan desenvolupant i crec que poden servir de referència també a la urbanitat.

Acabar doncs amb això, agrair que es posi la dona al món rural en aquesta comissió, perquè des d'Esquerra Republicana estem convençudes que el món rural serà feminista o no serà.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara serà el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la seva portaveu Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gracias, presidente. En primer lugar, agradecerle a la señora Quintanilla su comparecencia, sus explicaciones y, sobre todo, su gran labor y su gran trabajo. Y yo empezar diciendo que, un poco, una vez más en esta comisión, aquí cada uno hace su teatrillo particular, y no me refiero a la comparecencia, sólo faltaría, sino me refiero un poco a la mayoría de diputados, los que me han precedido, algunos, y los

que hablarán ahora, porque mucho me temo que vienen con la misma propaganda de siempre. Porque siempre resulta como profundamente hipócrita, al menos desde mi punto de vista, escuchar un poco que les preocupan las mujeres de los entornos rurales, cuando son precisamente todos ustedes quienes, con sus políticas, las han abandonado de forma sistemática y de forma constante.

Porque, miren, defender a las mujeres del mundo rural no es poner un punto lila para colocar a los afines. Tampoco es llenar los municipios de carteles contra la violencia de género, porque por lo visto la violencia contra ancianos, contra niños, parece que no existe. Tampoco es pintar bancos de color lila, tampoco es imponer cuotas, que decía la diputada de Junts. No.

Todo esto es que no es defender a la mujer, sino que defender a la mujer en los entornos, digamos, en los pueblos, es destinar precisamente el dinero, en este caso de los catalanes, a mejorar las infraestructuras, a mejorar los accesos, a mejorar, por ejemplo, los servicios públicos, significa garantizar oportunidades y condiciones de trabajo y de vida dignas en los entornos rurales, o sea, para retener y sobre todo hacer crecer ese gran talento en nuestros pueblos, que la misma compareciente lo decía y lo ponía en valor.

Y es que la realidad no es que solo las mujeres del mundo rural estén olvidadas, la verdad es que absolutamente todos, hombres, mujeres, niños, jóvenes, ancianos, absolutamente todos los que viven en los pueblos están siendo olvidados y ninguneados por la Administración, es decir, por todos ustedes, porque son ustedes precisamente los grandes preocupados por las zonas rurales los que han desviado el dinero de todos esos catalanes para pagar sus chorradas ideológicas. Y en esta comisión y sobre todo en este departamento, por desgracia, conocemos muchas de esas chorradas y sinceramente a cada cual peor.

Y es que, de verdad, si la compareciente o el resto de catalanes conocieran a dónde va el dinero entenderían perfectamente por qué nuestros pueblos están como están. Porque nuestros pueblos no necesitan puntos lilas, necesitan ambulatorios, lo hablábamos antes. Porque nuestros pueblos no necesitan cartelitos lilas, necesitan bancos, necesitan comercios, necesitan tiendas donde poder comprar lo más básico. Porque nuestros pueblos tampoco necesitan bancos pintados de color lila,

necesitan cobertura, necesitan internet, necesitan agua, sí, sí, o sea, agua, algo tan básico como el agua, porque no es normal que en pleno siglo XXI, esa frase, esa expresión que les gusta tanto, hay vecinos que están sufriendo racionamientos con el agua y no es normal, eso es precisamente lo que necesitan los pueblos de nuestra tierra esa España donante que decía la compareciente.

Pero es que por eso mismo, ahora todos ustedes, los culpables de esto, tanto los que han gobernado como los que apoyan constantemente esas propuestas que desvían los recursos públicos, o sea, no pueden presentarse como la solución, porque la única verdad de todo esto es que sus políticas son el veneno con etiqueta de antídoto.

Y, finalmente, agradecerle nuevamente su tiempo y su trabajo, señora Quintanilla.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i de la CUP, que les dues diputades s'han excusat. En no haver-hi tampoc presència del Grup Mixt, passàriem al Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar i té la paraula a la seva portaveu, la diputada Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Bé, gràcies, presidenta. Bona tarda, senyora Quintanilla. Buenas tardes, señora Quintanilla. Primero de todo, pues, agradecerle, cómo no, la exposición que usted ha hecho, la verdad es que creo que ha hecho una radiografía muy fiel, usted, con los años que lleva trabajando en la entidad, ¿no? y los años de experiencia que tiene, pues, no podía ser de otra manera que nos explicara y nos hiciera esta exposición sobre la situación del mundo rural.

Yo he tomado algunas notas y creo, si no voy equivocada, he anotado como tres prioridades la primera sería con lo que usted ha empezado su exposición, que es la visibilidad y el reconocimiento de la mujer rural. Una visibilidad que no se ha dado hasta ahora, seguramente no porque las mujeres no existían en el mundo rural, sino, pues, porque han pasado muy desapercibidas y es hasta hace unos pocos años que, muy bien, han levantado la voz y han dicho, estamos aquí y esto es lo que necesitamos porque queremos seguir estando aquí, ¿no?

El segundo sería esta igualdad de oportunidades, de acceso a la financiación, de acceso a las explotaciones ganaderas, a tener la oportunidad de emprender un negocio, un pequeño negocio local en el ámbito rural. Y el tercero sería estas condiciones de vida dignas que, tanto en las zonas urbanas como los entornos más rurales, pues evidentemente también se necesitan, como es el acceso a servicios públicos básicos y también a comercios y demás.

Yo como ya el tiempo que tenemos es poco y también se han comentado ya muchas cosas, yo le quería hacer algunas preguntas, porque usted nos ha expuesto algún tipo de, varias propuestas de mejora y de solución, como comentaba, el Estatuto, el observatorio, mejorar la digitalización, el Plan Corresponsables. Es un paquete muy grande de medidas. Si usted considerara algunas prioridades, o sea, si nos dijera la primera, la segunda, tres prioridades en las que el Gobierno tuviera que comenzar, decir, estas son las tres primeras medidas que debería tomar, pues, ¿cuáles serían?

Después hablábamos y usted lo ha dicho y las compañeras que me han precedido muchas también lo han comentado,...

Fitxer 5

Las mujeres en el mundo rural no todas son iguales, no tienen las mismas casuísticas. No sé si usted nos podría decir si hay algún tipo de perfil de mujer que tenga que tenga más riesgo de quedarse atrás, algún perfil concreto que nos pueda decir, pues mira, este tipo de perfil de mujer es el que ahora mismo está en una situación mucho más vulnerable en este tipo de entorno, ¿no?

Y luego también, creo que algunas compañeras también lo han comentado como el estatuto, pero no sé si hay, ustedes, que es una entidad que engloban el conjunto de España y no sé si nos podría explicar alguna medida de buenas prácticas que hayan puesto en marcha alguna otra comunidad autónoma con buenos resultados, porque muchas veces no hay que inventar grandes medidas, sino simplemente copiar aquellas que ya están funcionando en otros territorios no sé si nos podría detallar alguna de las medidas que sepa que en otros territorios de España se hayan puesto en marcha y que estén funcionando.

Y muchísimas gracias por su comparecencia.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs ara seria el torn de la compareixent per donar resposta a totes les qüestions que se li han formulat per un màxim de deu minuts.

Carmen Quintanilla Barba (Presidenta Nacional de la Confederación de Federaciones y Asociaciones de Familias y Mujeres del Medio Rural, Afammer)

Sí, muchísimas gracias, señora presidenta. Quiero darles las gracias a todos los portavoces que han intervenido y que, bueno, pues muchas gracias por su amabilidad y sobre todo por sus preguntas. Voy a intentar resumir todas las preguntas, si alguna..., no voy a contestar uno por uno, sino que voy a hacer una contestación global. Si alguno de ustedes, señorías, creen que no le he contestado a la pregunta que ustedes me han hecho o a concretar algún dato, les pediría, por favor, que me lo dijeran para bueno, pues a poderles contestar y estar, bueno, y ser amable y con la cortesía parlamentaria que se merece el Parlamento catalán.

Bueno, voy a empezar con la portavoz del Grupo Popular y me hablaba de la Ley de titularidad compartida en las explotaciones agrarias. Efectivamente, una ley que nace en el año 2011, gracias al esfuerzo y al compromiso que hizo Afammer, ya en el año 86 en una comparecencia que tuve en la Comisión de la Mujer del Parlamento Europeo, miren ustedes lo que ha llovido, y en aquel entonces ya pedía el reconocimiento de las mujeres colaboradoras en las explotaciones agrarias. Total, si las rurales eran invisibles, ellas eran mucho más, ¿no? No tenían ningún derecho.

Bueno, en el año 2011 nace la Ley de titularidad compartida en las explotaciones agrarias, que da por primera vez derechos laborales, derechos fiscales, derecho de testamentaria, derechos a indemnización por divorcio, etcétera. Que indiscutiblemente bueno, pues la primera comunidad autónoma que está liderando la titularidad compartida es Castilla y León, la segunda es Castilla-La Mancha, y bueno, tengo que decir que a mí me gustaría que desde el Gobierno de la Generalitat se impulsara esta ley.

¿Qué ha pasado con esta ley? Bueno, pues depende de las comunidades autónomas, depende del impulso político, depende de la concienciación del

funcionario, depende de que si ese funcionario ha estudiado –no quiero meterme con ellos, porque yo ya las dije que era funcionaria de carrera–, pero sí es verdad que en algunas ocasiones, no solamente en Cataluña, sino en otras comunidades autónomas, el funcionario le dice, bueno, vaya usted a la gestoría, y la gestoría en vez de decirle, vayan ustedes a esta ley que es buena para las mujeres, pues le dicen vayan ustedes a una sociedad limitada o a una comunidad de bienes.

Y, por lo tanto, falta concienciación social, concienciación política, impulso político, y desde luego que bueno, que se vea que la titularidad compartida es buena para las mujeres, es un espejo para otras mujeres, y apuesta también en un futuro por el relevo generacional.

Con respecto a los Estatutos de la mujer rural, pues indiscutiblemente en aquellas comunidades autónomas en que se ha puesto en marcha, como es en el País Vasco, pues su objetivo principal es visibilizar y reconocer el trabajo de las mujeres en el sector primario, promoviendo su acceso a la titularidad de las explotaciones. No son no solamente como titulares en las explotaciones agrarias, y antes he dado el dato, de que, si en el resto de España, en las titularidades de explotaciones agrarias estamos alrededor del treinta por ciento, es verdad que son explotaciones más pequeñas, es verdad que son explotaciones que la subvención de la política agraria comunitaria es menor.

Hay una gran diferencia entre explotaciones agrarias dirigidas por hombres, por eso tenemos que romper todavía esa cultura patriarcal e ir hacia el liderazgo de las explotaciones agrarias en manos de las mujeres, porque es fundamental, no solamente para aprovechar el talento femenino, sino también por lo que significa el asentamiento de población y de creación de riqueza y de empleo a través de esa titularidad de explotaciones agrarias. Pero, efectivamente, el Estatuto del País Vasco está recogido en una ley del año 2015, del 15 de octubre. También el de Andalucía, el Estatuto de las Mujeres Rurales y del Mar de Andalucía, reconoce los derechos de las mujeres en los sectores agrarios, agroalimentario y pesquero, y su objetivo principal es romper la brecha.

No he hablado de la brecha salarial. Hay una diferencia de cuatrocientos euros entre un trabajo que hace una mujer en el sector agrícola o ganadero o en otros sectores

del mundo rural con respecto a su compañero, el hombre. Estamos hablando también de brecha salarial en materia de pensiones. Bueno, no he podido alargarme en todo lo que quería, pero, efectivamente, no solamente tenemos el Estatuto del País Vasco, tenemos el Estatuto de Andalucía, tenemos el Estatuto de Castilla-La Mancha, tenemos el Estatuto de Asturias, y, bueno, en estos momentos se están haciendo..., se va a trabajar sobre el Estatuto de Aragón.

Y a mí me gustaría que también, con independencia del Plan de Igualdad de las Mujeres Rurales y del Sector del Mar, en Cataluña se estableciera un Estatuto de la Mujer Rural en Cataluña, porque es bueno, porque no solamente rompe la invisibilidad de las mujeres rurales, sino que a través de ese estatuto también se establecen líneas de actuación en materia de impulso de una política en favor de la igualdad real de oportunidades de las mujeres del mundo rural. Pero también ese estatuto tiene que nacer con un presupuesto para que, efectivamente, no solamente sea... Bueno, todo lo aguanta el papel y podemos hacer el estatuto precioso, pero si no tiene presupuesto, no tendrá futuro el Estatuto de la Mujer Rural, donde se haga.

También, bueno, el Estatuto de Castilla y León, y bueno, pues aquellas comunidades que apostaron es importante porque están visibilizando y no solamente visibilizar, la visibilización de las mujeres rurales ya la hizo la Cuarta Conferencia Mundial de las Mujeres, que participé en Beijing, en inglés, y donde efectivamente ya pusimos en marcha no solamente la visibilidad de las mujeres rurales, sino también el reconocimiento de un Día Internacional de las Mujeres Rurales, como fue el reconocimiento en ese día del 15 de octubre, que era muy importante.

¿Qué tenemos que hacer para que las mujeres no abandonen los pueblos? Me han preguntado algunas de ustedes con respecto a qué estamos haciendo. Bueno, por ejemplo, las voy a dar uno de los grandes programas que estamos realizando, pero bueno, estamos realizando programas online, por ejemplo, el Conecta Rural. Estamos formando en la alfabetización en la digitalización, pero no solamente en la alfabetización, sino que también estamos dándole conocimientos a las mujeres rurales y están apostando por el teletrabajo y están siendo contratadas a través de los programas del Conecta Rural y otros programas que estamos dirigiendo.

Otra de las buenas prácticas en materia del mundo rural, del desarrollo rural, del empleo, es el Cuida Rural. El Cuida Rural es un programa que ha tenido un gran éxito y lo pusimos en marcha en el año 2024 y ¿qué ha hecho? Bueno, ha capacitado a las cuidadoras no profesionales en áreas rurales, donde cubrimos la necesidad que tienen del acompañamiento del cuidado para personas mayores. Y ese cuidado para personas mayores está creando empleo. Estamos generando arraigo y atendemos cada vez a más personas mayores ante la demanda de atención de colectivos vulnerables en zonas rurales.

Promovemos la salud y el bienestar de las comunidades rurales a través de la prevención de una alimentación saludable y la promoción de estilos de vida, donde efectivamente hay prevención en enfermedades, como puede ser el colesterol, como puede ser el ácido úrico, donde estamos trabajando día a día con esas personas. Garantizamos el arraigo al dar formación profesional a las mujeres rurales, se quedan en el mundo rural, con el objetivo de crear empleo en el territorio. Esa oferta formativa, fíjese, le voy a dar los datos. En estos momentos la estamos haciendo en Almería, en Granada, en Badajoz, en Murcia, en Valencia, en Ourense, en Albacete, Guadalajara y Ciudad Real. Bueno, eso es un reto del empleo y que lo está fomentando una asociación de mujeres rurales, una organización no gubernamental.

Este mismo programa está trabajando contra la soledad no deseada. Es decir, hay muchas personas mayores que viven solas, que no tienen quien las atiende, que no tienen ni siquiera la posibilidad de hablar con la persona que viven al lado y, por lo tanto, estamos haciendo un seguimiento de esas personas que viven en soledad no deseada, acompañándolas en todas las circunstancias que ellas necesitan. En este sentido, este programa, que es la Estrategia Europea de los Cuidados y que nosotros hemos abordado desde la seriedad y del compromiso de ponerlo en marcha, bueno, pues está dando una rentabilidad importante, porque lo establecía la propia Estrategia Europea de los Cuidados. Creación de empleo. ¿Para qué? Para el cuidado de las personas mayores, dependientes y de los niños.

Por ejemplo, ha habido la portavoz de Junts que me decía «Quiero que me dé usted datos de Cataluña». Los he dado, he dicho que lo mismo que en el resto de España. El treinta por ciento de las explotaciones agrarias hoy están en manos de mujeres

gracias al impulso de movimientos asociativos y de ese feminismo rural bien entendido, hombres y mujeres avancemos hacia la igualdad, nosotros hemos conseguido que si hace veinte años las titulares de explotaciones agrarias no llegaban al diez por ciento, hoy llegan al treinta por ciento en todo el territorio español.

En Cataluña, al veinte por ciento. ¿Qué quiero decir con esto? Que el Estatuto de la Mujer Rural y las propias políticas públicas que haga la Generalitat, tenemos que impulsar la titularidad de las explotaciones agrarias en manos de las mujeres, porque ese relevo generacional necesita el talento femenino. Desgraciadamente, se jubilan en España nueve mil agricultores, mayoritariamente hombres, y solamente el relevo generacional llega a tres mil jóvenes que se incorporan a la titularidad de las explotaciones agrarias. Y de esos tres mil jóvenes, solamente un diez por ciento, mejor dicho, un treinta por ciento son mujeres. En Cataluña, no llega al veinte por ciento.

Otro de los debates más importantes es la conciliación. Las mujeres del medio rural abandonan su puesto de trabajo porque no tienen medidas de conciliación. No existe la conciliación. La conciliación es una utopía en la vida de las mujeres rurales. Le voy a dar un dato. Existen municipios rurales en Cataluña donde la escasez de escuelas infantiles obliga a desplazamientos hasta cincuenta kilómetros, agravando la exclusión de familias sin transporte propio.

Es el caso de regiones como el Solsonès, en Lleida, o la Terra Alta, en Tarragona. La dispersión de núcleos de población y la baja densidad hace que distancias superiores a treinta o cincuenta kilómetros sean habituales para acceder a servicios básicos. Les he dado antes el dato. Europa, ese acceso a los servicios básicos es entre cuatro y siete kilómetros. En España puede llegar hasta treinta y cincuenta kilómetros cuando la media de Europa es entre cuatro y siete kilómetros.

Con respecto a la conciliación, las estaba dando lo importante que es el Plan Corresponsable, lo importante que ha sido el Plan Corresponsable. Pero, sin embargo, el Plan Corresponsable no se ha definido en todos los territorios igual. No hemos conseguido acabar con las brechas del género ocasionadas por la falta de conciliación y corresponsabilidad. Más del noventa por ciento de los contratos a

tiempo parcial, en Cataluña y en toda España, tienen nombre de mujer. Y el 84,4 por ciento de las excedencias las piden las mujeres.

Es verdad que hemos conseguido con los permisos de maternidad y paternidad, e iguales, intransferibles, que luché muchísimo por ello en otras épocas, muchísimo por ello, hoy hemos conseguido que los hombres concilien y cuiden a sus hijos, porque la ternura y el cariño es de hombres y de mujeres. La capacidad de amar y de querer es de hombres y mujeres. Por lo tanto, había que abrir la puerta a esa conciliación. Pero es verdad que cuando termina...

Fitxer 6

su permiso de conciliación, ¿saben ustedes quién pide la excedencia? Las mujeres. El 84,4 por ciento. Aproximadamente, un veinticinco por ciento son los hombres.

Bueno, ahí...

La presidenta

Disculpe...

Carmen Quintanilla Barba (Presidenta Nacional de la Confederación de Federaciones y Asociaciones de Familias y Mujeres del Medio Rural, Afammer)

la Estrategia Europea de los Cuidados ha dicho, incorporemos a los hombres en los cuidados. La falta de...

La presidenta

Señora Quintanilla, disculpe. Sí, que tendría que ir acabando, disculpa.

Carmen Quintanilla Barba (Presidenta Nacional de la Confederación de Federaciones y Asociaciones de Familias y Mujeres del Medio Rural, Afammer)

Sí, bueno, pero es que estoy contestando a todas las preguntas que me han hecho. Bueno, pues termino. La falta de homogeneidad en la implementación con riesgo de infrafinanciación en el Plan Corresponsable. Por lo tanto, existe barreras todavía en materia de conciliación.

La resistencia al cambio. Todavía tenemos que seguir apostando por un cambio de mentalidad. La falta de concienciación masculina, que todavía existe. Y hoy, bueno, pues tenemos los discursos que nos hacen mucho daño. Y, por lo tanto, en algunos momentos nos encontramos con adolescentes más machistas que eran nuestros padres. Tenemos que ir hacia un compromiso del feminismo, de la cooperación. Hombres y mujeres, trabajemos por la igualdad.

Bueno, creo que con esta contestación le he dado la contestación a cada una de las preguntas que me han hecho todos ustedes y que, indiscutiblemente, queda mucho por hablar y mucho por decir, pero bueno, esperemos que afortunadamente con esta comparecencia bueno, tomen ustedes nota de que el Estatuto de la Mujer Rural de Cataluña sería importante.

Que impulsar la Ley de Titularidad Compartida de las Explotaciones Agrarias significa ser referente para que el talento femenino lidere las explotaciones agrarias y el empleo en el mundo rural y también, cómo no, tenemos que seguir apostando por la igualdad real de oportunidades de hombres y mujeres en el mundo rural, porque el mundo rural es esa España que nos alimenta, y es esa España que nos da todos los días el mantenimiento de la biodiversidad y el patrimonio histórico y artístico.

Muchísimas gracias y estoy encantada. De nuevo vuelvo a darles las gracias señorías, por haber sido tan amables y bueno, muchísimas gracias a las portavoces que han hablado en mi idioma materno, que ha sido un honor para mí y que indiscutiblemente marca lo que es la cortesía parlamentaria y les quiero decir, durante veinte años he sido parlamentaria he sido diputada y senadora, fui ponente de once leyes que acordé por unanimidad y que eso está basado en la mano izquierda y en la cortesía parlamentaria.

Y muchísimas gracias.

La presidenta

Bé, doncs moltes gràcies per la seva compareixença y les seves explicacions. I, en no haver-hi un altre torn, finalitzariem la compareixença.

Ara suspendríem uns minuts la sessió per reprendre la sessió amb la següent compareixença que tenim.

Carmen Quintanilla Barba (Presidenta Nacional de la Confederación de Federaciones y Asociaciones de Familias y Mujeres del Medio Rural, Afammer)

Adiós, hasta pronto.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Sí, reprenem la sessió. *(Raquel Sans Guerra demana per parlar.)*

Raquel Sans Guerra

Sí, gràcies, presidenta, voldria demanar la paraula per al·lusions.

La presidenta

Sí, per?

Raquel Sans Guerra

Només ens agradaria, en nom del Grup Parlamentari de Junts i d'Esquerra, només que constés en acta que expressar-nos en la nostra llengua no és una descortesia parlamentària i que, en tot cas, hi estem en el nostre dret, només que constés en acta simplement aquesta reflexió.

La presidenta

Perfecte diputada, així constarà.

**Compareixença d'una representació de la Comissió de la Dona i
Empresa de Pimec per a presentar l'informe "L'impacte de la
distribució dels fons Next Generation en clau de gènere"**

357-01051/15

I ara donaríem pas al següent punt de l'ordre del dia, que és la compareixença d'una representació de la Comissió de la Dona i Empresa de Pimec davant la Comissió d'Igualtat i Feminisme per presentar l'informe, «L'impacte de la distribució dels fons Next Generation en clau de gènere», i ens acompanya aquí la presidenta de la comissió, la senyora Maria Teixidor, que ens farà aquesta compareixença per un màxim doncs de quinze minuts.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Maria Teixidor i Jufresa (presidenta de la Comissió Dona i Empresa de Pimec)

Ah, perfecte. Molt bé, doncs moltes gràcies. Il·lustre presidenta, il·lustres diputats, senyores i senyors. La Comissió de la Dona i Empresa de Pimec ja va ser aquí el 18 de setembre de 2023, presentant el primer dels informes de la nostra entitat al voltant del que és l'aportació de la dona a l'economia. Hem volgut fer un informe per comptar amb dades i poder parlar des d'aquesta realitat, i per nosaltres és un honor tornar a estar aquí i agrair la invitació per donar continuïtat a aquesta primera explicació.

L'informe o la presentació que ara veureu és pràcticament la mateixa que vam presentar al Parlament Europeu de Brussel·les el passat 21 de novembre davant l'eurodiputada Lina Gálvez, que és presidenta de la Comissió de Drets de les Dones i la Igualtat de Gènere al Parlament Europeu i de la senyora Ana Carla Pereira, directora de la Unitat d'Igualtat i no-Discriminació de la Direcció General de Justícia de la Comissió Europea, en aquesta vocació també que tenim d'ampliar aquest informe a tota la Unió.

Aquí teniu una mica els informes que des d'aquella última compareixença hem anat elaborant en aquesta matèria. Vam començar amb l'aportació de la dona a l'economia espanyola el 2023, organització i la gestió del temps de treball de les dones autònomes de Catalunya, fet en col·laboració amb Pimec Autònoms el 2024, l'impacte de la distribució dels fons Next Generation en clau de gènere, fet el 2025 i actualment estem treballant el lideratge conscient i la transformació d'organitzacions com a eina que es desprèn d'aquests informes.

Fent un ràpid repàs del que ja us vam dir, perquè crec que això ja hi era i, per tant, ja ho coneixeu perquè aleshores també ho vam exposar, és veritat que l'increment

de la participació de les dones en la força laboral és una realitat que hem anat constatant. Tot i això, és una participació que té importants diferències quant a contractes a temps parcial i contractes temporals, les dones patim aquesta realitat que es tradueix després en una cosa que són les bases mitjanes de cotització.

Si les veieu aquí exposades, totes elles són inferiors en el cas de les dones que en el cas dels homes, la primera columna serien les bases de les dones; la segona, els homes; en vermell, les diferències, no hi ha cap línia en la columna més a la dreta que ens marqui una preeminència de les dones en alguna de les branques d'activitat. Això el que fa és que visquem com una de les..., sempre parlem de la bretxa retributiva, la bretxa retributiva més important és la que vindrà després de la jubilació, és aquesta bretxa que és del quaranta-sis per cent en dones majors de seixanta-cinc anys i té a veure amb aquesta dada.

Quant a la bretxa salarial és veritat que també s'ha reduït en cinc punts, però segons dades de l'OCDE està al vuit per cent. Segons dades de l'Enquesta d'estructura salarial estaríem en un vint-i-tres per cent, o sigui que aquí les dades són més greus. Quant a les dones autònomes, les xifres que ens dona l'OCDE és que la diferència estaria entorn al vint-i-nou per cent, amb la qual cosa tripliquen les dades de les dones treballadores.

Aquestes desigualtats que perjudiquen la dona –i això s'extreu dels informes–, tenen a veure amb una cosa que hem anomenat el biaix sectorial i es veu en aquesta imatge. A l'eix horitzontal tenim l'efecte tractor dels sectors en l'economia i en vertical la proporció. En taronja aquí representariem l'univers masculí, en blau el femení, i veieu com a mesura que les indústries o les branques d'activitat són més tractores de l'economia hi ha menys presència de dona. Això és la superposició d'unes altres dues imatges que veieu aquí, potser això es veu aquí més clar, un és l'oposat de l'altre.

Però les dones tendim a estar concentrades en el sector serveis i és un sector, el dels serveis, que està poc vinculat amb la tracció de l'economia i, per tant, poc vinculat amb tot el que són aquestes aportacions econòmiques que quan es volen donar a l'economia perquè siguin tractores doncs òbviament van destinades a altres indústries o altres sectors de l'activitat. Aquí tenim una mica les branques d'activitat

amb la presència, la fita multiplicador a la banda esquerra i a la banda dreta el percentatge de dones, perquè veieu una mica la relació en aquest tipus de branques. Lloguers, serveis d'organitzacions, serveis d'educació, immobiliaris, atenció sanitària i altres, aquí és on estem fonamentalment concentrades.

Tot i això, el valor afegit que les dones aporten a l'economia estaria en torn a aquest quaranta-cinc per cent, i a la producció un quaranta-un per cent. El que nosaltres vam voler també calcular aquí –i aquest és un altre dels impactes que hi ha en tots aquests càlculs–, és l'omissió de les hores de treball no remunerat en tots els càlculs econòmics que es tenen al voltant de la dona, i és aquestes tasques que assumeix principalment la dona i afecta el tipus de treball que després l'economia remunerada ella pot assumir. Com veieu, el temps de treball és inversament proporcional també en el cas d'homes i dones. En aquest cas la gràfica, les dones són el taronja, perdoneu la inconsistència de colors, però així també anem pensant. A la columna de l'esquerra del tot tindríem en la feina no retribuïda, veieu que les dones fan dos terços d'aquesta feina, els homes un terç.

Quan passem a la retribuïda és exactament la inversa. I, per tant, en el còmput total, les dones estem invertint doncs molta més dedicació que els homes i, de fet, és una jornada completa més a la setmana. Si aquesta feina no la valorem es converteix en un cost ocult de l'economia, perquè aquesta és una feina necessària perquè tot funcioni i és per tant un cost ocult subjacent a l'activitat econòmica i productiva. El que nosaltres vam voler és posar-li..., aquí teniu una mica la distribució de les diferents tasques, perquè veieu que són tasques que realitzem homes i dones, òbviament, voluntariat, vivenda, alimentació, vestit, cures, trasllats a...

Fitxer 7

un lloc i altre, però amb aquesta desproporció i marcat caràcter femení d'aquestes feines. Un gap de treball no remunerat que és present a tot el nostre entorn europeu i on no destaquem com els pitjors potser, però estem allà.

Quant val aquesta activitat? Aquí és el que hem volgut comptabilitzar en nombre d'hores i en valor. Vaig ràpid aquí perquè això ho vam explicar bastant en la primera compareixença però és important que ho sapiguem. Les dones fem un seixanta-tres

per cent de totes aquestes tasques que, si les augmentéssim, al PIB suposarien un augment d'un quaranta-sis per cent del PIB. Imaginant-nos aquest PIB augmentat, que òbviament és en valor i en context d'Estat perquè aquí les dades, ja sabeu que com que no en tenim gaires les prenem en base estatal. Les dones aportem un cinquanta-u per cent d'aquest valor. Per tant, això és l'argument que a nosaltres ens permet dir que les dones aportem en igualtat i que, per tant, mereixem també rebre en la mateixa proporció per garantir aquesta igualtat d'aportació a l'economia.

Faig un repàs ràpid al que és el tema de les autònomes, perquè també he mencionat a l'informe i això té a veure també amb la participació a l'economia, les empresàries acostumem a ser totes autònomes i aquí veiem com des del 2012 no hem parat d'augmentar l'afiliació de dones autònomes. Actualment, en aquestes dades que recullen l'informe, que són de finals del 23 han augmentat o es situen en 205.000, augmentant en 25.000 persones treballadores. El que veiem és que la proporció de dones autònomes majors de cinquanta-cinc anys ha anat augmentant i es situa allà en el 31,3 per cent el 2022, i el grup de cinquanta-cinc anys o més augmenta exponencialment.

Es redueix el de les autònomes joves, el qual ens fa pensar molt en què això és una empremoria per necessitat un cop el mercat del treball ens expulsa. Per sectors, i això és grandíols, veieu a què ens dediquem i aquí és extraordinàriament al sector serveis. Després estaria la indústria, però si mireu els percentatges és irrisori en qualsevol cas. Això és en proporció amb el total de persones autònomes, barrejats homes i dones, però seguim veient aquí la nostra preeminència en el sector serveis, alimentant aquella bretxa sectorial de la que parlàvem.

En línia una mica amb la Unió Europea, on Luxemburg porta la capdavantera quant a proporció de dones autònomes, nosaltres en l'entorn Catalunya ocuparia el vuitè lloc, entre França i Països Baixos. Espanya, el conjunt de l'Estat, se situa també per sobre la mitjana europea en un 35,1 per cent, la mitjana essent del 33,4 per cent.

Les conclusions aquí en aquest àmbit és que les autònomes estan treballant cinquanta hores majoritàriament a la setmana, per tant, més de les quaranta hores setmanals que serien l'univers de la dona treballadora, que tenen dificultats per conciliar feina i vida personal. En grups de treball i focus group que hem fet a Pimec,

moltes dones joves ens han confessat renunciar a la maternitat precisament per això i fer-ho conscientment. No agafen vacances llargues, tenen consciència de tenir una desigualtat retributiva envers els homes, i la majoria prefereixen seguir, no obstant tot això, eh?, treballant per compte aliè per aquesta capacitat d'autonomia i flexibilitat que els dona aquest estil de vida.

Passem una mica, ara que hem vist com es configura aquest mercat de l'economia en clau de dona, en veure com homes i dones han patit la crisi de la covid. I ens centrem en això, perquè el nostre informe anava molt vinculat a analitzar els PERTEs. Qui diu PERTE diu qualsevol política econòmica pública i finançada amb diner públic, que és en realitat una excusa per dir aquí que les activitats més afectades per la covid, i les teniu a la dreta, són principalment serveis, agències de viatges, educació, activitats sanitàries i socials i el sector ECA, que veieu aquí les dones són de color blau, estan majoritàriament empleant o donant feina a dones.

I, en canvi, les activitats prioritàries a les quals s'han enfocat els PERTE són activitats on les dones doncs estem en molt menor proporció. Agricultura, vint per cent; energia, més o menys el mateix; construcció, no arribem al deu; transport estaríem una mica millor, però trenta; i tot el que és el sector TIC no arribem al quaranta per cent. Què ha passat amb els PERTE? Tenim dotze projectes, que els teniu aquí llistats. Quins d'ells han tingut perspectiva de gènere? N'hi ha només dos amb mesures actives, el de l'agroalimentació i el del sector de les cures, mesures que realment tinguin perspectiva de gènere i busquin trobar una millora. N'hi ha dos que no en tenen ni una, vehicles elèctrics i a la salut d'avantguarda. I per la resta, se'n fa menció general sense cap mesura específica, que és pràcticament com no dir res, o amb alguna mesura específica si ens fixem en l'aeroespacial.

Aquesta variabilitat suggereix, òbviament, que estem afavorint les indústries dominades pels homes i això podria reforçar els rols de gènere tradicionals i les desigualtats existents. I constatem també que les mesures solen ser sempre massa genèriques per estimular de forma eficaç l'activitat econòmica o el treball femení en aquests sectors estratègics i, com hem dit, tractors de l'economia.

Quant a l'assignació, i aquí tenim una mica la proporció homes-dones, cal dir que el sector on s'ha fet més o és té més present el tema femení, que és l'economia social

i el sector de les cures, només ha concentrat el cinc per cent de la inversió total. O sigui, que dels dotze PERTEs només un, i el menor dotat, és el que té millor perspectiva de gènere.

La bretxa de gènere en el treball en aquests projectes estratègics és la que teniu en pantalla, una mica per simbolitzar les xifres que ja acabem de donar i per tant, com veieu, l'únic lloc on anem bé serien aquests que hem citat, l'economia social i la de la nova economia del llenguatge.

L'estimació de generació del treball que hem treballat en l'estudi i en l'informe el que es té en compte és l'impacte d'aquestes aportacions, tant en el sector específic com en aquelles economies o aquells sectors que són proveïdors d'aquests sectors principals, és que impacten en un sector on el treball femení voltaria el quaranta per cent i el masculí, per tant, voldria el seixanta per cent restant. Què ens fa això? És que, si estem dotant aquells sectors tractors de l'economia industrial on estem infrarrepresentades, estem perpetuant les desigualtats de gènere, o sigui, que les estem engrandint i, per tant, el que estarà fent aquest PERTE sense perspectiva de gènere és agreujar la situació.

Ens falten mesures eficaces i amb això estem –considerem–, fallant a la següent generació. Sabeu que aquests fons tenen aquesta denominació, Next Generation, perquè és un préstec a les generacions futures per construir-los un futur millor que no estem fent. Per tant anem acumulant bretxes, anem desaprofitant talent femení i anem per inèrcia, determinant un futur pitjor per les següents generacions. Així simbolitzem una mica aquest impacte que seria com d'un engranatge que va reforçant una estructura sectorial segregada.

Els resultats de l'anàlisi el que ens porten és a uns indicadors que hem volgut classificar una mica com indicadors claus, quins serien els indicadors motor que ens semblen més connectats amb el sistema per provocar un canvi, doncs la capacitat en igualtat de gènere pels gestors de projectes, el foment del lideratge femení, de fet aquesta és la mesura que hem aïllat des de Pimec, la inclusió de dones en àrees estratègiques i com a indicadors d'efecte que puguin permetre mesurar impactes concrets a llarg termini, està la transparència en l'assignació de recursos, l'anàlisi de beneficiaris desagregat per gènere i l'impacte en rols familiars i la corresponsabilitat.

Com deia, i acabo aquí, la nostra aposta és –i és al que ens estem dedicant aquest 2026–, fomentar tot d'accions perquè la Pimec, que sabeu que en el nostre país és el noranta-nou per cent de l'empresa i es concentra molt en empreses de petita dimensió, menys de deu treballadors, tingui eines efectives per donar una mica la volta a això i creiem que el lideratge conscient, que és femení principalment o d'aptituds femenines, és la via.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, senyora Teixidor. Ara passaríem al torn d'intervenció dels grups parlamentaris i començaríem pel grup proponent, en aquest cas el Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula per uns tres minuts la diputada Carme Renedo, quan vulgui.

Carme Renedo i Puig

Moltíssimes gràcies. Però he de dir, uf, perquè és moltíssima informació, molt condensada i ens sap molt de greu perquè, no sé quantes diputats o diputades d'aquí hi eren el 2023, però molts som nous i no hi érem en aquella compareixença, i en tot cas la repescarem, perquè segurament complementarà..., i repescarem també la transliteració d'aquesta compareixença, perquè hi ha molt i molt de material per reflexionar. Agrairíem molt que ens fes arribar la presentació, per estudiar-la.

Molts vam descobrir després de la covid com una gran crisi afecta encara doblement més les dones. Ho vam veure, a efectes econòmics, però ho vam veure amb un indicador que, confesso la meua ingenuïtat, que era com el de la violència de gènere pogués créixer exponencialment com va créixer en una situació com va ser el tancament per la covid, o com es van multiplicar fins a l'extenuació el treball per cura d'allò que dèiem de dependents, de mainada, de la gent gran. I, com sempre, no va ser la covid, és que tenim un problema estructural, per tant, el que fan aquestes situacions és agreujar un problema que ja tenim.

Jo m'havia mirat l'estudi que vostès han fet sobre els fons Next Generation i el biaix de gènere, m'ha agradat aquest concepte de ceguesa de gènere en el plantejament de com es dissenyen aquests fons i el seu repartiment, com la inversió es concentra en sectors que són masculinitzats, i llavors això què vol dir? Que o actuem perquè

deixin de ser-ho, perquè la dona ocupi els espais que naturalment li correspondrien per la part que el cinquanta-u per cent que representem a la societat, i això vol dir, i connecto amb el final de la seva presentació, amb aquests indicadors motor, amb aquesta capacitació, amb aquest foment del lideratge, perquè a vegades estem molt capacitades però som febles o no confiem prou en la nostra capacitat de lideratge, i, per tant, ens inhibim.

Però el tercer indicador que vostè posava com a indicador motor, que és la inclusió de les dones en –no m'entenc ni la lletra–, en els sectors, suposo que deia en els sectors estratègics, (*Veus de fons.*) en àrees estratègiques, seria això, clar, si estàs capacitada i fomentes el lideratge femení, tens una possibilitat, però no vol pas dir que te'n surtis, perquè hi ha les inèrcies i hi ha murs, llavors voldria saber aquest C5, aquest indicador clau, com quines vies veuen que podrien afavorir aquesta inclusió de les dones.

La diapositiva on hi havia en vermell les diferències, les bretxes salarials, l'hauríem de posar cada setmana a les taules dels qui dissenyen les polítiques laborals i de conciliació i s'hauria realment de repensar, com pot ser que només dos dels PERTEs tinguessin realment una visió de gènere, i que només en el que els fons anaven més a sectors femenins, només representessin el cinc per cent del total, vol dir que realment no és que sigui estructural, és per cridar i fer quasi bé, perdoneu-me, és una broma, actes violents, diguéssim, perquè la situació realment és molt gran, és molt grossa i encara ho estem permetent, som al segle XXI, portem molts anys ja fent discurs, per tant vol dir que hem d'aconseguir avançar una mica més.

A l'informe, que jo m'he mirat amb atenció, sí que hi he trobat a faltar, i suposo –vostè ho ha dit, que és que no tenim dades–, ni tenim dades disgregades per gènere ni tenim dades disgregades territorials. I com que Catalunya no és encara una república europea i subratllo allò d'encara, el nostre Govern és un govern autonòmic, per tant, no tenim dades, no tenim polítiques i no tenim ni poder per fer aquestes polítiques.

I plego perquè ja m'he passat, però moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, presidenta. Moltíssimes gràcies, senyora Teixidor. Jo sí que hi era el 2023 i ja vaig tenir aquest tastet d'aquest informe que em sembla molt necessari, que em sembla molt útil, i sempre fem la mateixa reflexió. Segurament seria necessari a la Comissió d'Economia, on segurament també el públic és diferent i, des de determinades comissions és des d'on es dissenyen determinades polítiques o es tenen en compte pressupostos i demés, que és important que tinguin en compte això.

Quan parlem de polítiques feministes i de la importància i l'impacte que tenen a les vides, jo crec que la bretxa salarial especialment a partir de la jubilació crec que és una dada molt reveladora que explica moltes coses. Les dones vivim més anys, hi ha més esperança de vida i, a més a més, moltes vegades aquesta bretxa salarial genera una pobresa a partir d'una determinada edat, que crec que és un tema que ens hauria d'ocupar. Per tant, les polítiques feministes sí que aborden qüestions que tenen un impacte molt directe a la vida de les persones, l'accés a un habitatge, poder arribar a final de mes, poder comprar i poder pagar, són coses molt essencials.

Al final, el dia té vint-i-quatre hores, i si dividim el treball productiu i el treball reproductiu, doncs qui no fa una cosa, fa l'altra. El que passa és que tenim una societat que dóna un valor econòmic al treball productiu, però que el treball reproductiu, doncs l'assumim de manera molt majoritària a les dones. Impacta pensar en una jornada laboral completa més a la setmana i, per tant, això també explica problemes d'ansietat, problemes de salut mental que afecten moltes dones. Per tant, aquestes dades expliquen moltes de les coses que tenim. Crec que és important posar-hi dades. Crec que les dues gràfiques respecte a l'ocupació en els sectors, els diferents sectors professionals, crec que són molt il·lustratives. I aquí, la reflexió o el dubte que se'ns genera, de dir,...

les dones ocupem el sector serveis perquè és una qüestió biològica, una qüestió de tarannà, perquè se'ns encamina cap aquí.

Per tant, des de les polítiques públiques, què hem de fer per corregir aquests biaixos que, insistim, tenen un impacte i no són gratuïts, i el mercat quan es regula per si sol, passen aquestes coses, que les dones ocupem les posicions que estan pitjor remunerades econòmicament, mentre que els homes ocupen posicions que tenen més perspectiva. Preocupa i fa vertigen parlar de Next Generation, perquè al final és el llegat que estem deixant als nostres fills i filles i, per tant, aquí també la responsabilitat pública que tenim.

Clar, quan parlem dels PERTEs, és que hi ha moltes coses a dir, però quan parlem dels PERTEs, s'han enfocat a sectors que són tractors de l'economia i, per tant, i com que hi ha aquest vincle, precisament, d'aquest lligam entre les dones vinculades al sector serveis i els homes vinculats majoritàriament als sectors tractors de l'economia, què és abans, una cosa o l'altra, i com es poden corregir aquests elements. I quan parlem de la transversalitat de gènere, la necessitat d'incorporar perspectiva feminista en l'elaboració de pressupostos, en l'elaboració de les polítiques públiques, parlem d'això, i jo els voldria agrair que ens hi posin aquestes dades.

Ens falten moltes dades desagregades per entendre la magnitud de la tragèdia, que és gran, amb aquesta bretxa, amb aquestes jornades extres, i m'ha preocupat especialment, i les convido a que tinguem l'oportunitat de parlar-ne més detingudament, del paper de les dones autònomes, que tenen una pitjor bretxa salarial i que, a més a més, el fet que hi hagi menys dones autònomes joves, i això evidencia que moltes s'hi acaben fent per aquesta necessitat del mercat, i, per tant, poder seguir parlant d'aquesta qüestió.

Se m'ha esgotat el temps –disculpi, presidenta–, però, en tot cas, agraïment i amb ganes de seguir interlocutant.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, i té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Agrair la presentació d'aquest informe, he de dir-li, que és molt exhaustiu i que nosaltres estudiarem amb cura, perquè un cop rebut tampoc hem tingut temps d'analitzar-lo amb profunditat. Respecte, a més a més, als fons Next Generation i la seva tramitació i gestió, que ha estat motiu de debat parlamentari, i no tan sols en aquesta institució, en altres institucions també ha sigut motiu de propostes de resolució i de debat. Penso que, en general, quan es parla d'aquest tipus de fons, no han existit mecanismes de seguiment i indicadors d'avaluació reals de l'impacte dels propis fons –ho dic en general–, i, en particular, de l'impacte sobre les dones. La veritat és que vostès, en el seu informe, per allò que he vist, aprofundeixen i presenten un document amb una anàlisi més concreta.

Jo només li faré una pregunta, perquè és un tema que es va suscitar en aquesta comissió fa un temps, va haver-hi una compareixença per parlar de la bretxa per maternitat. Vostè ho ha apuntat i a mi m'agradaria que ens ho ampliés una mica més.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara serà el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula la seva portaveu, Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gracias, presidenta. Bueno, en primer lugar, agradecer su explicación y su informe y, además, por, bueno, justo decían las otras diputadas, por la gran explicación y, sobre todo, muy exhaustiva y concreta y al detalle, sobre todo. Pues nada, decirle que un poco, tras analizar el contenido del informe, sobre todo, queda claro que los fondos Next Generation no están funcionando como se prometió que, desde un primer momento, que lo harían. Y el propio informe pone de manifiesto distintas y varias deficiencias y afirman, sobre todo, que la principal de estas deficiencias es la existencia de esta brecha de género, de un problema de género. De hecho, afirman

textualmente que existe una ceguera de género, que también se ha dicho antes, tanto en el diseño de dichos fondos como también en su implementación.

Para ello, pues, uno de los ejemplos que denuncian y que, precisamente, también se ha hablado hoy en su comparecencia, es, precisamente, que la inversión se concentra en lo que ustedes llaman sectores tradicionalmente más masculinizados, como sería, por ejemplo, energía, digitalización o, por ejemplo, también construcción. Entonces, claro, y yo sí que es verdad que lo que también es cierto es que el propio informe también admite que, precisamente, son estos sectores los que son más estratégicos.

Entonces, por tanto, desde mi punto de vista, no es que haya un... no hay un sesgo de género, como nos intentan algunos vender –y sobre todo aquí en esta cámara estamos acostumbrados a esto–, sino que realmente estamos ante una decisión política sobre qué sectores deben financiarse y, claro, lo que es lógico es que, si esos sectores son los más estratégicos, pues, es normal que la inversión sea para ellos.

Por otro lado, también conviene destacar otra de las cuestiones, que realmente, desde mi punto de vista, constituye el núcleo de la cuestión, y es que el informe habla de que existe una... creo que..., lo he apuntado, disonancia entre el discurso político y la realidad. No me acuerdo exactamente en qué página era, pero me resultó curioso. Y es que desde nuestro partido lo vemos que, efectivamente es así, porque ahí está el verdadero problema de estos fondos europeos, porque se vende una cosa y la realidad es la otra. Algo que, por desgracia, es bastante habitual en la clase política dirigente.

Porque la cuestión es que se vendían los fondos como la solución a todos nuestros problemas, como suele pasar, pero la realidad es que no hay un impacto, no hay impacto alguno, digamos, en la economía de calle, la economía real. Porque mientras siguen, erre que erre, con la perspectiva de género, la realidad es que continúan sin responderse cuestiones muy básicas, como, por ejemplo, cuántas pimes han accedido realmente a estos fondos, cuántos autónomos en general, cuántos pequeños proyectos se han quedado fuera, y es lo que echamos en falta en este informe, porque esto evidencia un poco la miopía ideológica, porque realmente,

como ya le he comentado, no es una cuestión de sesgo de género, sino que quiénes tienen la estructura necesaria para acceder a los fondos y quiénes no.

Porque la realidad es que estos fondos solo favorecen a las grandes empresas, solo favorecen a las grandes consultoras y a estructuras muy complejas y dejan fuera a la economía real, a todas las pimes que, al fin y al cabo, constituyen toda nuestra estructura económica, sobre todo en todo nuestro tejido productivo en España. Y ante este fracaso evidente, y a cabo, la solución que plantea el informe, algunas de las soluciones, es introducir más indicadores políticos, he visto, sobre todo, o, por ejemplo, más filtros.

Y claro, sinceramente, introducir más intervencionismo y más burocracia, desde mi punto de vista, no es la solución. Porque si ya es un sistema que está fallando, eso lo que va a hacer es agravar todavía más la situación, el problema. Por tanto, el problema no es el género, el problema es y lo que nos debe preocupar, sobre todo, es que el dinero no llega a manos de los catalanes.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i la CUP, però les dues diputades s'han excusat, que no podien estar en aquesta comissió, i en no haver-hi representant del Grup Mixt, passaríem al Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar, i té la seva portaveu la diputada Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies de nou, presidenta. Bona tarda, senyora Teixidor, gràcies per la seva explicació i la feina, l'informe, els informes que fan des de Pimec. Bé, jo crec que avui ens ha donat moltes dades. Segurament, moltes les tenim, però vostès també fan una feina en els seus informes de quantificar allò que no està quantificat. Perquè moltes vegades parlem de dades que són com una intuïció. Tots sabem que les dones hi estem més hores a la llar, o amb les tasques de la llar, o totes les dades que vostès han tret, però no ho tenim quantificat. Ara sabem que és una jornada laboral completa, que les dones destinem més que els homes a aquestes tasques.

Llavors, el primer que volia fer és donar-li les gràcies per aquestes dades, que ens ajuden molt a saber el context en què vivim, però sobretot cap a on hem d'aplicar les polítiques públiques.

Vostès han fet en aquest informe sobre els PERTEs, però ho deia, això és extrapolable a qualsevol altra política pública. I sap greu, perquè PERTEs o els Next Generation, aquests que han de ser i que s'inicien com una palanca de transformació, de canvi, però que al final sí que serveixen per altres qüestions, però es deixen algunes qüestions a banda, com és trencar amb aquesta bretxa de gènere que hi ha al teixit empresarial, perquè el fet de no incorporar la perspectiva de gènere no és neutral. Nosaltres sempre ho diem, els sectors, els col·lectius, les persones que viuen de manera desigual no els pots tractar de manera igual, perquè llavors no estàs corregint aquestes desigualtats, sinó que les estàs consolidant. I quan no tens aquesta perspectiva de gènere present, el que fas és que pateixes el risc de perdre una oportunitat, de no ser parcial i, com deia, de ser igual.

Jo li volia fer algunes preguntes, un parell de preguntes sobre els mecanismes correctors. Tots veiem que moltes polítiques públiques que no tenen en compte aquesta perspectiva de gènere, com deia, perpetuen desigualtats, però si podem concretar quins serien els mecanismes correctors que es poden posar en marxa, o que seria més urgent posar en marxa en aquest disseny de polítiques públiques, i si el problema de veritat és només, únicament o principalment el problema està en el disseny de les convocatòries de les polítiques públiques o si hi ha alguna cosa més al darrere, és a dir, tampoc podem intentar o pretendre que en una política pública, en el seu disseny, en la seva convocatòria, ja quedin resolts tots els problemes, crec que partim d'una base anterior i ens agradaria si això ens ho poguéssim aclarir.

I jo ja acabo, vostè ha començat la seva intervenció explicant que ha anat al Parlament Europeu a presentar aquest informe i no sé si ens podria..., perquè al final sobretot els Next Generation, que es van dissenyar des d'Europa és molt important que vostès hi vagin i els puguin explicar i avaluar com s'han implantat aquests fons Next Generation. No sé si ens podria explicar, o si té temps d'explicar una mica més com va anar aquesta reunió i si va ser ben rebut el seu informe.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Ara passaria amb el torn de resposta de la compareixent, que té un màxim de de minuts per poder donar resposta a les qüestions que s'han plantejat.

Maria Teixidor i Jufresa (presidenta de la Comissió Dona i Empresa de Pimec)

Moltes gràcies, presidenta. I gràcies a totes i a tots per les vostres intervencions. La presentació la tindreu. També us enviarem l'enllaç a la intervenció que vam fer al Parlament Europeu que també, recollint això, conté una introducció molt interessant de l'eurodiputada Lina Gálvez i de tota la feina que estan fent i de la representant de la comissió. Crec que hi va haver una taula rodona molt il·lustrativa i estem presentant un projecte europeu per expandir aquest informe a tota la Unió Europea perquè creiem que és necessari.

Sobretot, i vaig una mica repassant el que heu anat aportant, és cert que no hi ha cap país al món que tingui comptes nacionals per sexe. Això seria necessari. Va haver-hi una reunió els anys setanta i crec recordar que era del Banc Mundial, on es volia dissenyar una comptabilitat per sexes. Holanda va començar a fer-la. No sé què devien trobar però inclús ells van parar. És a dir que, d'alguna manera, això no ha prosperat i és una llàstima, perquè al final, el que donen les dades és informació i amb la informació es pot treballar i es poden fer coses; sinó, anem sempre a cegues.

La realitat és que no podem anar més al detall, no podem fer una aproximació autonòmica, perquè tampoc hi ha dades a nivell autonòmic. Però com que el nostre sistema jo diria que en àmbit europeu és bastant homogeni no em preocupa, diguem-ne, pel que és el gran problema que tenim i per enfocar-lo, perquè crec que amb el que tenim doncs n'hi ha prou.

I quant a les àrees estratègiques, què fem per sumar? Jo crec que el que sobrevola és que aquest és un problema cultural, tots tenim aquesta cultura enganxada. La portem i per tant és molt difícil, s'ha de fer un esforç per mirar amb perspectiva de gènere. I el fet que existeixi aquesta comissió ja és un bona senyal perquè aquí hi ha moltes ments pensant també amb aquesta perspectiva i per mi, igual que la

Comissió de la Dona Pimec, el que estem és per impactar transversalment la resta d'àrees, és a dir, que aquí jo crec que aquesta és la tasca que s'ha de fer i expandir-la cap a la resta de les entitats amb les quals treballem o cadascú de les que forma part.

Hi ha una feina a fer amb els departaments de recursos humans, potser sí, en la gran empresa, crec que aquesta és la que està potser treballant millor perquè té més mitjans. Em preocupa la pime; perquè la pime de menys de deu treballadors o la pime de tres, quatre, cinc treballadors, que n'hi ha molta, a vegades no té ni departaments. Quan passem a pimes una miqueta més grans o de dimensió més gran, i una de les coses que hem constatat és, potser hem de fer un esforç en explicar les feines d'avui dia en aquests sectors tractors.

La indústria ja no és una indústria de la granota blava i la taca d'oli, la indústria avui és digitalitzada, ja no hi ha tasques que et valorin per la força i, per tant, hem de convidar les dones a anar cap a un sector de la indústria que té un bon conveni col·lectiu, que té unes bones condicions de treball i on realment la feina no és impossible, i crec que aquí encara estem transmetent una mala idea de què és treballar en aquest tipus de sectors a aquestes generacions. Des de Pimec estem en un projecte també d'anar a escoles, que fem amb Femcat les dones de la comissió, per anar a traslladar aquestes realitats i crec que això és molt important, tenim dintre la comissió tots els sectors d'activitat i les nostres dones de la indústria també van a explicar a les aules què és això de treballar en aquests sectors, crec que això s'ha de fer cada vegada més perquè és importantíssim.

Com corregim això va en la línia també del que es deia, de com corregim això que les dones anem als serveis, és a dir, sí, ens han ficat al cap que estem per cuidar, jo soc una defensora de les cures, crec que la societat en general ha de ser curosa, de manera que convido també els homes a passar-se aquest bàndol, perquè és meravellós sentir-nos tots cuidats. Crec que això no és incompatible amb activitat i crec, de nou, que és aquesta explicació que deia,...

que ens ha de portar cap a compartir àrees on realment hi ha tota aquesta capacitat d'atracció de l'economia, que és la que és, però també ho és per una decisió que vam prendre de comptabilitzar el PIB en una època industrial. I això tampoc ha de ser així i això és una presa de decisió.

Aleshores, no sé, aquesta setmana tindrem a Mariana Mazzucato parlant-nos d'economia híbrida, d'una nova òptica. Crec que és interessant apropar-nos a aquests conceptes econòmics nous, igual que l'economia del dònut, de la Kate Raworth, igual que l'economia del bé comú. Crec que hi ha moltes coses que podem començar a fer diferent i segurament conceptuant-ho diferent tindríem problemes diferents o realitats diferents.

Quant a les dones autònomes i el tema, l'Elisabet Bach em va acompanyar la primera compareixença, m'encanta fer sessions amb ella perquè cada vegada que dic alguna cosa ella diu, si posem autònoms, corregit i augmentat, no?, perquè sempre acabem trobant-nos en aquesta situació. Nosaltres a Pimec ja sabem que defensem que estem aquí perquè la petita empresa es faci mitjana i la mitjana es faci gran, és a dir, nosaltres volem acompanyar els autònoms a anar creixent perquè, al final, enfortint el nostre entorn empresarial, també millorarem l'economia per tots i crec que això és una tasca que hem de fer i hem d'acompanyar a què els projectes es puguin créixer.

Sobre la bretxa de la maternitat, sí que nosaltres en els focus groups que vam fer us diem que vam convocar i, sobretot, en aquest de les dones autònomes empresàries de diferents punts de Catalunya, diferents edats i diferents sectors, i és veritat que la maternitat segueix sent el gran obstacle. Ho és a nivell europeu i les polítiques que s'apliquen també inclús en les empreses, la dificultat del retorn, el poder compaginar una cosa i l'altra. La cura dels infants un cop han nascut i s'ha fet la baixa, perquè això és el moment de la veritat, segueix sent aquest.

El que ens ha preocupat és veure, com us deia, dones joves renunciant conscientment a la maternitat, perquè ho veuen incompatible amb el progressar en el món de la retribució econòmica, de la professionalitat de l'empresa. Crec que això és greu com a comunitat, això és greu com a societat. Això és una cosa a la què hem de posar-hi remei i totes les mesures són benvingudes i aquí les coneixem, crec

que no són..., però facilitar aquesta compatibilització dels dos rols és més necessari que mai.

Sobre la idea que s'ha exposat, sí que és una realitat que els sectors de l'economia són els que són, això no ho hem negat, això és una realitat. Que siguin aquests no vol dir que ho hagin de ser sempre, i aquí la meva invitació a contemplar altres maneres de computar l'economia, per una banda. Per altra, que inclús si aquests són els sectors tractors hem de convidar les empreses a fer atractiva l'oferta de feina en aquests sectors industrials per les dones, no pot ser que hi hagi espais on la dona no és benvinguda o no pot anar-hi a treballar perquè no hi ha vestuaris per dones, perquè no hi ha granotes per dones, perquè no hi ha mesures de conciliació, etcètera.

Aleshores, crec que hem de tenir aquesta mirada holística i, de fet, això és el que fem. Jo no parlaria de fracàs dels Next Generation, no crec que hagin sigut un fracàs, al contrari, crec que al final reforcen i, com dèiem, una qüestió cultural. Fa por veure-ho, perquè sobretot, el discurs polític sí que venia amb aquestes promeses d'igualtat, però també d'economia digital, d'economia verda, i de determinades transicions que també ara estem abandonant, potser pels corrents del temps i les realitats bèl·liques en les que vivim immersos.

A Pimec el que ens agrada és coordinar-nos, per això tenim tantes comissions de treball, per això tenim tantes comissions sectorials i d'activitat i, en aquest sentit, el que nosaltres, quan treballem això, ho treballem per coordinar-ho amb altres àrees de la nostra casa.

I no diria que posar filtres o posar indicadors és un problema quan estem vivint a l'era de la intel·ligència artificial, el que hauríem de ser capaços ara és que fos més fàcil superar les burocràcies, precisament perquè el disseny de les lleis o de les ajudes als formularis vagi acompanyat d'una capacitat de desburocratitzar l'Administració pública i fer més fàcil l'accés a tot això per part de les empreses. Ho hem dit des de Pimec moltíssim, l'Administració pública ja té el vuitanta per cent de la informació que cada vegada ens demana als empresaris quan demanem o fem qualsevol gestió. Si ja està en el sistema hauria d'estar-hi sempre, i hauríem de no

perdre el temps en omplir el vuitanta per cent, sinó dedicar-nos al vint per cent restant.

I els filtres i els indicadors parametritzats amb intel·ligència artificial haurien de ser fàcils. El que s'ha de fer és pensar, el que avui dia s'ha de fer és pensar, tenir criteri, orientació, posar les coses sobre la taula i a partir d'aquí dissenyar amb tota la tecnologia del món que ens pot permetre això, millorar la qualitat de vida de l'empresariat d'aquest país, també, si em deixeu dir-ho així.

S'ha preguntat també sobre els mecanismes correctors en els dissenys de les polítiques públiques. Jo crec que aquí nosaltres hem defensat aquest enfocament dual en tots els programes, que hi hagi un finançament específic per les polítiques de gènere, que es contempli això com una partida que han de tenir aquests programes i uns requisits específics perquè s'integri aquesta perspectiva de gènere, perquè sinó, ens n'oblidem i no en tenim culpa en el sentit que, com dèiem, això és una cosa a vegades cultural, que portem tots a la motxilla i hem de fer l'esforç per posar-nos en aquestes..., en aquesta mirada, vaja.

I hem d'adoptar mesures de suport específics per aquestes àrees, jo crec que estem amb la reindustrialització, amb el pla industrial, ostres, aprofitem això per posar-hi mesures amb perspectiva de gènere. I el que us deia, és a dir, anem a vendre una indústria sexy per tothom, perquè ja no és una indústria ni bruta, ni dura, ni pesada, sinó que és una indústria on les dones hi podem tenir molt a fer.

Les avaluacions d'impacte, tant ex ante, com ex post, ens hem acostumat a fer en protecció de dades, en impactes mediambientals, poden ser també una altra guia que ens permeti avaluar això i aquí fer una millor anàlisi de tot això.

I les qüestions adjacents que nosaltres sempre posem sobre la taula van en aquesta línia que ja us he dit. Hem posat, allò, molta força en allò de, «anem a fer promoure les vocacions STEM, i portem molts anys. Jo en tinc ja uns quants molts, i crec que ho sento de tota la vida i no ens n'hem sortit. Si no ens n'hem sortit per aquesta via és que hem d'intentar potser altres maneres de seduir el públic femení perquè s'incorpori a aquestes carreres, a aquestes formacions i demés.

I jo crec que des de la vessant de l'Administració pública i del Govern i demés, el fomentar que tinguem i que desenvolupem aquestes, el que dèiem, no?,

estadístiques en clau de gènere és importantíssim, perquè nosaltres fem feina i fem el que podem i amb tot el que anem trobant, però òbviament si ens milloreu els indicadors també millorarem nosaltres el nostre retorn, i aquesta millora contínua contribuirà a la millora social, que és el que ens interessa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Perfecte. Moltíssimes gràcies, senyora Teixidor per la seva compareixença i les seves explicacions.

I, si us sembla doncs suspenem uns minuts la sessió, que reprenem amb la proposta de resolució que tenim a continuació.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Doncs tornem a la comissió.

Proposta de resolució sobre la protecció de la igualtat davant la instrumentalització de congressos islàmics

250-00962/15

I ara passaríem al darrer punt de l'ordre del dia, que és el tercer punt, que és la proposta de resolució sobre la protecció de la igualtat davant la instrumentalització dels congressos islàmics, presentat pel Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula la diputada Júlia Calvet per defensar la proposta de resolució, per un màxim de cinc minuts.

Júlia Calvet Puig

Gracias, presidenta Esta propuesta de resolución se registró hace varios meses, para precisamente impedir la celebración del cuarto congreso de jóvenes musulmanes de Cataluña, que tuvo lugar entre los días 19 y 21 de diciembre en el Prat de Llobregat, un congreso organizado por la Unión de Comunidades Islámicas

de Catalunya, la Ucidcat, y el movimiento Entre Joves, que además contó con apoyo institucional y financiación pública, concretamente del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica.

El objetivo de esta propuesta es precisamente denunciar el peligro que suponen estos eventos, porque es un hecho que estos congresos son instrumentalizados por el salafismo, para consolidar su influencia entre los jóvenes musulmanes y expandir la sharía por occidente. En este sentido, cabe recordar que el salafismo es la corriente más retrógrada y más peligrosa del islamismo, dado que entre otras cosas desprecia frontalmente los principios y los cimientos de nuestra civilización, como es por ejemplo la igualdad entre hombres y mujeres. Asimismo, que se celebre en nuestra tierra es de por sí extremadamente peligroso, dado que Catalunya, tras Ceuta y Melilla, es una de las regiones con mayor presencia de adherentes al salafismo.

De hecho, Catalunya ya es el epicentro del yihadismo en España, dado que el treinta por ciento de las detenciones de yihadistas en toda España se producen en Catalunya. Tampoco se puede ignorar que este congreso se realizó, como ya he dicho antes en el Prat, una localidad señalada reiteradamente por las fuerzas y cuerpos de seguridad, precisamente por varias amenazas yihadistas. Por otro lado, cabe destacar otro de los puntos más aterradores que fueron los ponentes invitados a dicho congreso, porque algunos de ellos estaban vinculados con interpretaciones radicales de la sharía, en algunos casos arrestados.

Pero es que esto no es todo, porque resulta que mientras las familias catalanas no llegan a final de mes la Generalitat ha triplicado un doscientos setenta por ciento más las ayudas en solo tres años a la Unión de Comunidades Islámicas de Catalunya, una de las asociaciones organizadoras...

Fitxer 10

de este congreso. Por todo esto, desde VOX exigimos rechazar el uso de fondos públicos y apoyo institucional para este tipo de congresos, cuyo contenido atenta contra la dignidad de las personas, especialmente de las mujeres y de la comunidad cristiana; prohibir cualquier evento de naturaleza radical que promueva el salafismo en nuestra tierra; suprimir de inmediato todo patrocinio, apoyo institucional o

subvención a Ucidcat o otras entidades que promuevan valores islamistas, o que provengan y mantengan relación con estados fundamentados en la sharía.

Y, finalmente adoptar medidas específicas para prevenir la radicalización en mezquitas, redes sociales, congresos y otros entornos que fomentan el yihadismo aquí en nuestra tierra, en Cataluña. Y, finalmente, no quiero terminar sin antes denunciar el brutal asesinato de una mujer este pasado sábado en Esplugues de Llobregat, a manos de un extranjero. A plena luz del día, un salvaje al grito de Alá, degolló a una mujer y hirió a varias personas que lo único que hacían era pasear tranquilamente por la calle un sábado cualquiera.

Desde VOX enviamos nuestro más sentido pésame a los familiares de la víctima, pero también las decimos que hasta aquí, que hasta aquí hemos llegado, que ya está bien que nos negamos a normalizar esta violencia importada, que nos negamos a normalizar no poder caminar tranquilas por la calle, y que nos negamos a normalizar el silencio de la policía, de los medios de comunicación, de todos ustedes, de sus partidos y el silencio cobarde y sangrante del señor Illa, que cuarenta y ocho horas más tarde ni se ha pronunciado al respecto, y la semana pasada no tardó en pronunciarse sobre la flotilla. Una auténtica vergüenza.

Miren, a quienes vienen a nuestra casa a sembrar el terror y hacer el mal les quiero dar un mensaje muy claro, les queremos fuera. Porque deportaremos uno a uno a todos estos salvajes, porque les quiero decir que, no les quepa la menor duda que estos salvajes pagarán por todo el daño que nos están haciendo.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. En no haver-hi cap esmena presentada, passàriem al torn de posicionament de la resta de grups parlamentaris, i començaríem pel Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula la diputada Carme Renedo i Puig.

Carme Renedo i Puig

El Grup Parlamentari de Junts creu que en una societat racista no és suficient no ser racista. Hem de ser antiracistes. És per això que no votarem a favor d'aquesta proposta de resolució.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara passàriem al ton del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i té la paraula la diputada Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, presidenta. Després del discurs d'odi de la diputada és obvi que antiracistes i antifeixistes i, per tant, el nostre no més rotund l'assenyalament a col·lectius, l'assenyalament a persones i el racisme que porta implícita tota l'exposició, la proposta i absolutament tot.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara passàriem al torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular, que té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Señora Calvet, daremos apoyo a su propuesta, aunque no compartimos con total exactitud la iniciativa, pero sí que compartimos la preocupación ante la radicalización de determinados discursos y también de hechos condenables como los ocurridos este fin de semana. Por supuesto también hay que ser muy riguroso con el destino de los fondos públicos y también por supuesto es obligada por parte de los poderes públicos la más estricta vigilancia en el caso de actuaciones y proclamas que vulneren la legalidad y los valores constitucionales.

Por eso daremos apoyo a lo que usted presenta.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el ton del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Davant una nova mostra més d'una proposta resolució que el que fa és criminalitzar, estigmatitzar i generar odi cap a tot un col·lectiu, votarem en contra de tota la proposta.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara passaríem al ton del Grup Parlamentari del Partit Socialista i Units per Avançar i té la paraula la diputada Lúdia Ferrer.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, presidenta. Nosaltres votarem en contra d'aquesta proposta perquè parteix d'un relat altament xenòfob i criminalitza la comunitat musulmana, atribuint a la Generalitat un suport i uns finançaments que no s'ajusten en absolut a la realitat. Jo només voldria fer un incís, per començar, sobre la participació en el Congrés del Departament de Justícia. El conseller Espadaler, a la Comissió de Justícia del passat 19 de febrer ja els va exposar detalladament que no hi havien col·laborat ni subvencionat, i que s'havia fet un ús indegut del senyal de la Generalitat i que va demanar que fos retirat. Ho dic perquè ho tornen a anomenar i ho tornen a anomenar i sembla que la paraula del conseller per a vostès no té cap mena de crèdit, però no passa res. Els ho recordarem les vegades que faci falta.

En fi, continuem en aquesta derivada preocupant i malaltissa. Avui ens delecten amb la idea delirant que un Congrés de Joves Musulmans és una plataforma de radicalització. I jo ja sé que servirà de poc, però almenys que en quedi registre en aquesta sessió del que els direm. El Govern i, en particular, el Departament d'Igualtat i Feminisme treballa en la direcció exactament contrària, prevenir el racisme i la islamofòbia, garantir la igualtat de drets i combatre totes les formes de discriminació. Col·laborar amb entitats musulmanes no és finançar el salafisme, és reconèixer que la comunitat musulmana forma part de Catalunya, amb els mateixos drets i deures que tothom i que és imprescindible per construir la convivència i cohesió social.

La seua proposta és molt esbiaixada, com sempre. Semblen confusió sobre termes que res tenen a veure entre si. Posen Islam, islamisme, salafisme i terrorisme en una mateixa categoria i això és una estigmatització col·lectiva inacceptable. La prevenció de la radicalització es fa amb rigor i treball, i no convertint milers de joves en sospitosos pel simple fet de ser musulmans o participar en un congrés. És igualment molt greu que es plantegi prohibir congressos o eliminar subvencions només perquè les organitzen entitats musulmanes o vinculades a països de majoria

musulmana, perquè això vulnera de ple la llibertat religiosa, la llibertat d'associació i els principis més bàsics del nostre estat de dret.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Ara passàriem a les votacions.

Vots a favor d'aquesta proposta de resolució?

Tindríem 3 vots a favor, del Grup Parlamentari del Partit Popular i de VOX.

Abstencions?

Cap abstenció.

I vots en contra?

Vots en contra del Partit Socialista, d'Esquerra Republicana, de Comuns i de Junts.

Doncs aquesta proposta de resolució queda rebutjada, per 12 vots en contra i 3 a favor.

I ara, abans de suspendre la comissió, demanaria a les portaveus que es quedessin un moment.

La sessió s'aixeca a...